

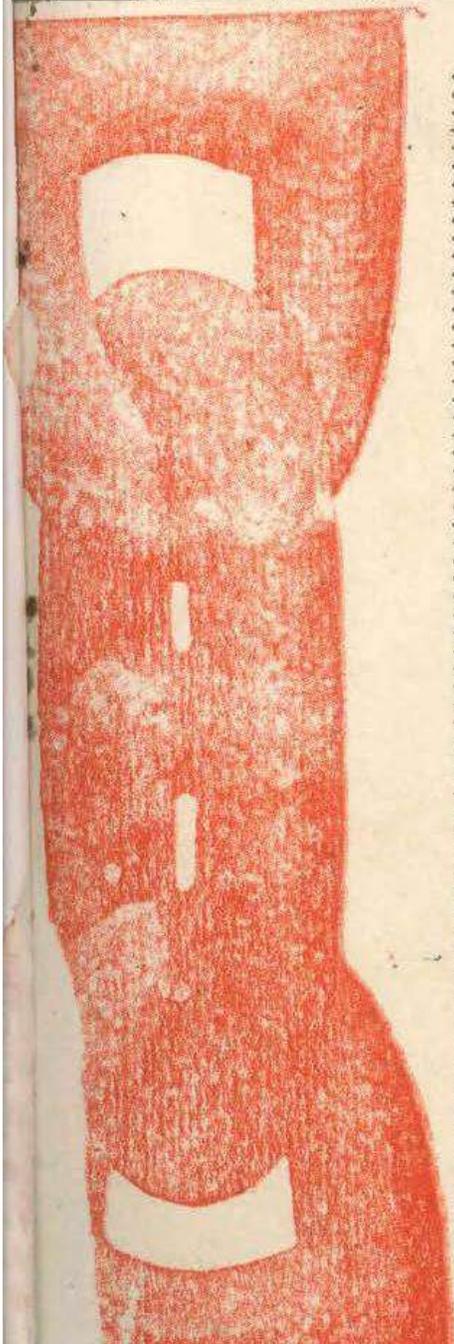
සජීව්

මධ්‍යම පාලන මධ්‍යස්ථාන - මහානගරය, පාලන මධ්‍යස්ථාන

5 වෙනම

1964 මැයි - 2508 වෙනම

2 කලබ

පටුන

පින් කම	—
මහණ භික්ෂු	— ඩී. ජ. ඩු. ලොකුබාඩාර
වෙනෙර මහ දේවිය	—
පුතුව දුක් මවදක	— ආ. ලොරන්සු රණසිංහ
මා මුදුන් දුටු කැටි	— මුහුදුසු කුමාරතුංග
මුදු හිමියනි	— වෙල්ලාල ජයමහ
තණ කැපුම්	— එතිවඩු
පාරිභාෂික පටලාච්චල	—
බලපිටි සමය - 3	— මොහොමඩ් දෙණු දේවිද
පහදුව	—
දුහුන පබද	—
දෙටු (G.C.E.) තෝදිසියෙහි	—
ලක් ඉතිහාසට රාකුල	— කමල් නිලක
කපු රිසිය	— ඩී. ජ. ආ. ගුණවඩු
දෙටු (G.C.E.) තෝදිසියට	—
මිනිස්ද හිමි හේ 'සුතු කම'	— කුමන්සිටි ජයතුරා
දෙ මුළුව	— අරිසෙන් අහුමුදු
දළ සල කුමරා ගෙ සැරය	—
ගංගා - කදි ආදිය	— සිටිමල් රණවැල්ල

ඇයි දැන් විදින්නේ ?

- ★ ඇස්වල පටලය
- ★ ඇස් නොපෙනීම
- ★ ඇස් දැවීම
- ★ කබ කළුව, සොවු දියර ගැලීම
- ★ ගිසේ රදය
- ★ අසාලට ගිසපත් පැහීම, වැටීම
- ★ ඉස්සොයි
- ★ ගිස බර ගනිය
- ★ ගින්ද නොකැම
- ★ රක්ත වාතය ආදී

ඇසේ, ගිසේ, මොලයේ, නාසයේ

නොපයක් ලෙඩ බබට ගහට කරයිද?
එ සේ තම ගත්තා

මොරවක ශ්‍රී හේත්‍ර කාන්ති හෙලය

(රෙජි. නො. 8030)

එය වටිනා බෙහෙත් සංයෝග කාර මව සඳහා මෑ තිපැදුම්කෙසි.
පන්තිපිටියේ, කොට්ටාවේ (රෙ. 323)

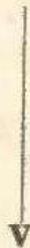
සීමා සහිත

බී. පී. මොරවක සහ පුත්‍රයෝ

ලස්සන හෙදරට

ලස්සන ලී බඩු!

මෙන්ත
එසට තැන!

'ලක්දිව

පර්නිවර් ස්ටෝර්ස්'

(නොග ගණනේ සහ සිල්ලරට
ලී බඩු සපයන්නෝ)

මොරවුමුල්ල - මොරවුම.

පරෙවිය

(සෑම අත්ත)

අරිසෙන් අහුමුදු
විසිති.

පැදි 501 සි.

පිට පතෙකැ මිල රු.5.00 සි.

පතිණ මිල සක 50 සි.

මෙසේ ඉල්ලන්නා:-

- ගල්කිස්සේ,
හුඵදගොඩ පාරේ 20/1
අරිසෙන් අහුමුදු

- කොලොඹ,
තොරිස් පාරේ.
මැකිලම් පොත් හල.

Handwritten signature or note at the top of the page.

පින් කම

මේ වෙසක් මස යි, පින් කම වෙසින් හෙළ දිව උදම් වන මස යි. මේ පින් කම බුදුන් ගේ නමින් - එහෙත් තත් තත් අරමුණින් - කැරෙන බව යැ පෙනෙනුයේ. අසුවල් පින් කම උසස් යැ, අසුවල් පින් කම පහත් යැ යි අපි තො: කියමු. එහෙත් අපට හැඟෙන හැටියට මේ වෙසක් අවසරෙහි කැරුණු උසස් පින් කමක් ගැනැ බ ස ක් කියමු.

මේ කියන පින් කම කෙළේ දරුවෙකි; වයසින් දස විසෑහි වූ දරුවෙකි. ගේ නම කාලිංග විජයවර්ධන යි.

කාලිංග විජයවර්ධන, එහිය කියවන්නන් හට අමුණුයෙන් හඳුන්වා දියැ යුත්තෙන් තො: වේ. ඔහු ගේ පැබැදුම් රැකෙක් මැ එහියෙහි "දුහුත පබ්ද" යටතේ පළ වියා. ගේ එහියෙහි බැල මැ පබ්දවා යි.

වයසින් බැල වුව ද ඔහු ගේ පැබැදුම්හි ඇති පැතවත් බව, ගරු විනිසුරු (T. S.) ප්‍රනාන්දු, වාසල මුදලි එහිමන් ගුණරත්න වැනි මේ රටා උසස් පුරවැසි පෙළෙහි වැටෙන පැතවතුන් කිහිප පළක් විසින් මැ අගසන ලද බව අපි දනුමු.

කාලිංග, එහියෙහි වෙසක් කලබට ද සිරිත් පරිදි සිය පබ්ද ලියාගෙනා මේ වරැත් අප හමුවට ආ යා.

එහිය පළ කරන මහක් තො: දුකා මහත් කනස්සල්ලෙන් උන් අපි ඔහුට මේ ගේ ඡිඹු:-

- "මග පැබැදුම් පළ කරන්නට අපට ලැබේ දැ යි සැක යි"
- "ඇයි, ඒ?" යනු එ දරුවා ගේ විමැසුම වී.
- "එහිය තවත්වන්නට යි වී තියෙන්නේ"
- "ඇයි එහිය තවත්වන්නේ?"

අපි ඔහුට කැරුණු විහර කලමු:-

"එහිය මේ තෙක් පළ වූයේ (M. D.) ගුණසේන සමාගමගේ අදිසුරු (M. D.) සිව්සේන මහතුන් ගේ කුලුණු ගුණය තිසයි. එහෙත් එහියෙන් අලාභ ගෙයින් තව දුරට එය පැවැත්වීම තො:හැකි බව ඔවුන් අප දන්වා එවා තියෙනවා"

"ඇයි අපට මැ එහිය පළ කරන්නට බැරි?" යනු කාලිංග ගේ ඊලඟ පැකය වී

- "කෝ අපට එය පහරවන්නට මහෙක්?"
- "ඇයි වෙන තැනකට දෙන්න බැරි යා?"
- "කෝ මාස්පතා එයට ගෙවන්නට මුදල්?"
- "එ කේ තම පහරුවක් ගන්නවා කේ?"
- "කෝ එයට වාරුවක් අපට?"

මේ වදන් අප මුවින් තැගුණේ බුන් සරිසි; බිඳුණු එහියෙහි. කාලිංගට ද මේ බව දැනුණා වියැ යුතු. එහෙත් ඔහු ගේ එහිය නම් තො:බිඳුණු බව යැ පෙනුණේ. මදක් සිහිවිල්ලට වැටුණු ඔහු ගේ කොන්ද කෙළින් වියා. මේ ගේ කී යා:-

"හොඳ යි මම තාත්තාට කියා බලන්නම්"

ඒ කීමේ පල විසින් මේ තත් සිටා එහිය පළ වනුයේ එහියට මැ අගත් පහරුවෙකිනි. කාලිංග විජයවර්ධන විසින් කැරුණේ සැබැවින් මැ උසස් මැ පින් කමෙකි.

විජයවර්ධන පරපුර ගැනැ ද බහක් කීව යුතු යා. මේ පරපුරේ මහ ඉහළින් මැ බැබැළුණාහු කාලිංග ගේ මුත්තණු සිරිමත් ආකාර විජයවර්ධන අග විනිසුරුවාණෝ හා. ඒ උසස් පදවිය ලද (1949) මුල් මැ ලක්වැස්සා ද සිංහලයා ද බුදුනුවා ද ඔහු වූ හ. ලකිසුරු පදවියෙහි වැඩ බැඳු (1949)

මුල් මෑ සිංහලයාත් ඔහු මෑ වූ හ. තරස් කම් රැසක් මෑද හිඳෑ ද සිංහලය පමණක් රජයේ සහ වියා යුතු යැ යි, රජයු බස් කවිවුවේ අවසන් සැලස පිළියෙල කලෝ ද ඔහු මෑ යි. එ බඳු මහ මුත්තණු කෙතකු ගේ මුහුමුරු වූ කාලිංග සිය බසට රැසට වැඩක් කරන්න- වූකට අතක් දීමට දත් මෑ සිටෑ සැරැසීම එක් අතෙකින් අසිරියෙක් ද හො වේ. මේ ගුණය ඒ පරපුරට උරුම වූවෙකි.

ඔහු කල මේ කම පින් කමෙකැ යි අප කියේ නිකම් මෑ හො වේ. අද මේ රටේ පින් කම් තමන් කැරෙන කම් සැබැවින් මෑ පින් කම් මෑ දෑ යන්න විමසා බැලියා යුත්- තෙකි. එහෙත් එකක් කිව යුතු යැ. එ තම් බුදු දහමත් බුදු සසුනත් රැකීම සැබැවින් මෑ පින් කමක් වේ තම් එ රකින්න වූත් රැකීමත් පින් කමක් බව යැ.

මුළු ලොවින් මෑ මහතාණන් ගේ දහම රැකී දෑ හෙල දෑ යි; රකින දෑ ද හෙල දෑ යි. අප දෑ සතු මහත් මෑ බලය ඒ යැ.

මුළු ලොවින් මෑ බුදු බස ඇරැණු විටෑ වැඩි ගණනක් රහතන් ඇති කල බස හෙල බස යි. අප බස සතු මහත් මෑ බලය ඒ යැ.

එ බඳු බසක් වේ බස කොටෑ ගත් රැසක් ඉසිලීම යැ මේ දෙස සතු මහත් මෑ බලය තම්.

එහිය තැනී රැස කීවට යැ. රැසට එහිය එනුයේ බසිනි. එ හෙයින් බස එහිමත් කිරීම රැස එහිමත් කිරීම යි; රැස කෙලින් කිරීම යි. හෙලයා කෙලින් වෑ සිටින තාක් මහතාණන් ගේ දහමත් සසුනත් හොවැටෙනු ඇති.

හෙලයා ගේ නැගීම ඔහු ගේ එහිය මහා පවතී. එහිය කරනුයේ රැසට - බස මහින් රැසට - එහි කැවීමේ මහරු පින් කම් යි. එ බඳු එහිය සියත් වෑ පැවැත්වීමට එහියට මෑ හිමි පහරුවක් ලැබෙන්නට මහ පැමෙත් කාලිංග මේ වෙතක් අවසරෙහි කෙලේ පින් කම් අතරින් රැසත් මෑ පින් කමක් බව කිව යුතු යැ.

සම්මා	සම්බුදු වෑ නිවෙවයි කියා	දුකින්
අම්මා	ඉල්ලුව ද සතයෙක් තැනී	නිතැකින්
සම්මා	දම්ට අව හොත් මහ ලොකු	තැතෙකින්
බම්මා	දෙරණ දෙනී ඇති පමණ අත්	දෙකින්

හුදුරු	ගෙහි සසින් දරුවන් හඬ	තහන
මුදුරු	වකු ගෙ හඬ පමණක් කොටෑ	හො ගෙන
පැදුරු	එලා මග තෙක්, එහ පිණිසැ	දන
රුදුරු	බෙර හඬින් කැඳවයි සියක්	දෙන"

මහණ හිස

මුතෙකා සිටා, හෙළ දිවා බුදුහු පාවිද්දන් ගේ ගණන සෙමෙන් කෙමෙන් අඩු වන බවක් අසන්නට ලැබේ. හෙළ රැස් ඉදිරි ගමනට සිත් දුන්, හෙළ බස් දියුණුවට අත් දුන්, මුළු ලොවට හිත වැඩ සැලැස්ස හෙළ බුදුහු පාවිදි පරපුර පිරිගෙන බව අසන පිරිඳවසන් ද දෙමසක් වනු නොඅඩමන යා. සිසිසුදු මුදු දහම් ලිය වගාවට නෝකැන්-නාක් ලෙස හැදින්වෙන හෙළ දිවා බිසෝ සිල්වත් බැවින් හෙවුගා ගුණවත් බැවින් හොබහා පින්වතුන් බව මුළු ලොව පුරා මෑ එ කරම් පසිඳු යෑ. අනුතුරු පින් කෙත් ලෙසින් ඇදින්වෙන හාමුදුරුවරුන් ගේ ගණන අඩු වීම, සියල් බුදුහුවන් ගේ කොම ද සැලැකිල්ලට බදුන් විය යුතු පුවතෙකි.

මේ ද කුලදරුවන් බෙහෙවින් මෑ සසුන් වදනේ බුදුන් දිවමත් කලා හෝ ඒ අසල් අවදියේ දී හෝ කලාක් මෙන් සසරු කරදර ඉවසා-ගත නොහැකි වෑ නොවේ. ගිහි ගෙයි ආදිතව පසක් කැරැ-නෙතෑ නො වේ. ගිහි දිවිය පිළිකුල් කොටා, එහි විපා පසක් කොටා, සසර එපා වී, ගිහි ගෙය හිත්ත වී, සසරේ දුක් දැනා සසුන් වදින්නවුන් දුන් දුන් නැති තරමට අඩුයි. සිය සිසු ඉරු පරපුර පවත්වනුව, මහණ කැරෙන ඇතැම් මහ කා ගිම්මරුන් ගේ කැඳු දරුවෝ යා, ගිහි වෑ සිටා කිසිවක් කැරැ නියා - ගත නොහි සසුන් බිමට ආතුළ වූවෝ යා යනාදි අනුතුරු පින් කෙතේ සැල්විනියා පදුරු බදු අය ද අද “බෞද්ධ භික්ෂු” පෙළෙහි ලා හැතෙති. මෙසින් පෙනී යනුයේ දුන් අපේ මිනිසුන් ලෙව් පසට බර වී, ලොවුතුරු පස කෙරේ වෑසි-මතත් කැකීමක් නොදක්වන බවෙකි.

පොදුවේ මුළු සහ සස්තේ මෑ ගණන අඩු වෙමින් පවත්නා මේ දවසැ සිල්වත් බිකුන් ගේ ගණන අඩු වීම අනුපාතය අනුවා සැලැකීමේ දී තම පුදුම යටි හේතු වෙත් නොවේ. මේ තතු සලකා, අද සහ සස්තේ

වි. ජ. මු. ලොකුබංඩාර

අඩුවක් ලුහුබුවක් දුටුව ද ඒ නුදුටුවත් වෑ මුහි වත රක්කු මාතාවිසි සිතේ. එ ගෙන් මුදු දහම ඇත්ත සතර පිටා පිහිටා ඇත්-තෙකි. අද ලොව ද එ ද ලොවටත් වඩා ඇත්ත වසන් කිරීමට අසිරු කැතෙකි.

පාටාලිලි සහිත යමක් ගැනා පැහැදිලි තීරණයකට එළැඹියා හැක්කේ සැසැදිලි මගිනි. අද පිරිහෙමින් පවත්නා පාවිදි සස්-තේ අබල දුබල තැන් නොහා බලා හොඳ සිතින් සැසැදිලි පැවැත්වීම සස්තේ දියුණුව පතන්නවුන් ගේ පරම යුතු කමෙකි. දුබල තැන් බල-බලා, ඒ නුදුටු ඇස් ඇති වෑ පුරකාරම් කීම තම දිරිමත් බවේ ලකුණක් නො වේ. එ බැවින් මුදුතටත් බුදු සස්තටත් ඇති සැබෑ මෑ ආදරය නිසා, ලෙන්නතු කම නිසා, අද පාවිදි සස්තේ කැපි පෙනෙන කරුණක් ගැනා සිත් යොමු කරමු.

“අද බොහෝ පාවිද්දන් හේ හිස ගිහි වෙස් ගත. ගිහියෝ හිස කේ කොට කැරැ, දුලි රැවුළු වෙන මෑ කපති. පාවිද්දෙත් හිස කේ කොටා කැරැ දුලි රැවුළු වෙන මෑ කපති. ගිහියන් ගේ හිස හා පාවිද්දන් ගේ හිස එකාකාර වී හැ.”

1935 6.23 වෑහි දිනා “ලක් මිණි පහතේ” පළ වෑ ගිය ලිපියෙකින් අද දකුණු ලකා මහ සහ කාහිමි පදවිය ගොබවන හෝදුගොඩ නෑණල පඬි හිමිපාණන් දැනට එකුත් තිස් හවුරුද්දකට පෙරාතු වෑ අපේ පාවිදි සස්ත කෙමෙන් පිරිගෙන බවක් දක්වා වදල අසුරා යි, ඒ. බුදුහුන් බුදු දහමත් හොඳින් අලුතක සහ සස්තේ නැගීම උදු සිතින් මෑ පතන “උජ්ජ පටි පත්ත” සහ උතුමාණ තෙතකු ගේ තකුහුරු විදුහුරු බසක් තිකම මෑ නො තකා හැරීම යුතු නො වෙයි.

සැබැවින් මෑ අද තතු එ දට වඩා වෙනස් ද? “පුගති ගිලි වෙමු”යි ඉදිරියට යන කොසි කවුරුහුත් යන්නේ කො තැනට ද යන්න

නොදින් දැනා - හෙතා ගමන ඇරැඹී යා යුත්තෝ යා. හිස් වැසුම් ගැනා නොදන් ආදී මිනිසා ගේ හිස අවුලෙන් වැස්සෙන් බේරාගත් හිස කේ, කල් යෑමේ දී ගැහැනිය ගේ මෙන් මැ පිරිමියා ගේ ද රූ සපු ව වඩවන සේ සැලැකිණි. පාල දික් වැසියන් ගේ බලපෑමෙන් කෙමෙන් කෙමෙන් හිස කෙස් කපන පුරුද්ද වැඩි-වැඩියෙන් පතල නොවන තුරු මෙ දිවි වැසියන් රුමත් කොට තැකුයේ හිස කේ වැඩීම යි.

හිස කේ කැපීම රූ සපුම් කැපීමක් සේ තැකූ ආදී දැමිදිවෑ පැවිද්දක් හට තම් මුඛු හිස අලුත් දෙයක් නුච්චි බව මුඛෙක උප- නිඡදය කල ගුරු කුලයේ තම්නුදු පෙනේ. "දුසි දණ්ඩං - ගිරෝ මුණං." යන කියමනින් හිස මුඛු කිරීම විරූප කිරීමක් සේ, ලැජ්ජා- වට කරුණක් සේ සිතූ සෙයක් නො ඇගේ ද?

"අර්ඛං ගතානං ගිරතො -
 මුණෙහිත්වා ව්‍යසර්ජයේත්
 යවතානං ගිරා සර්වම -
 කාමබෝජානං තපේව ච"
 (ගර්වංගය)

යන සිලෝචිත් පෙතෙන අසුරා එ ද සකයන් අඬක් හිස බැමේ අද ගිහියන් මෙනැ යි සිතේ. විජය කුමරුවා ද අඬක් මුඛු කල හිසක් ඇත්තකු වූ බව යි, මහාවංශයෙන් පෙනෙනුයේ.

මේ සේ දිගු කෙස් ඇති බව රුමත් කමේ ලකුණක් සේ සැලකුවත් විසු ආත අතියේත් හිස කෙස් නො එක් අසුරින් කොට කල, මුඛු කල, අය වූ සේ පෙනේ. ගිහි ගෙයි කලකිරි දුකින් මිදීමට සෑම සැපත් පියා- ගිය සිදුහත් තුමාණන් කෙස් වචනු වෙනු- වට, වමනින් ගත් කෙස් වැටිය දකුණකින් ගත් කවුයෙන් කපා ගල අසුරා අමාවතූර ඇ පත පොතේ වීසිතුරුවට සදහනි.

"දක්ඛිණ හත්ථෙ අසිං ගණ්හිත්වා වාම හත්ථෙත මෝලියා සද්ධිං චූලං ගතෙත්වා ජිත්ථි" යනුයෙන් ජනක අවුච්චා කරුවෝ ඒ බව පවසත්:

මුදු සිරිත පවසන පත පොතේ මුදුන් හිස මුඛු කල බවට නොමද දෙස් දක්නා ලැබේ. මුදුන් සේ ගතුරු පිරිස එ තුමාණනට නිසරුණේ දෙස් හහන වීටි වෙන කිව ගැක්කක් තැනියෙන් දේ, "මුඛු මහණැ"යි කීමට පෙළැඹී සිටි අසුරා; "අලං සම්ම සථිකාර කීං තෙන මුණ්ඛපකාන සමුණෙන දිට්ඨෙත" යනාදී පැවැසුම් වලින් පෙනේ.

"ගොස මස්සං ඛිභාජන්වා" යන පැවැසුමෙන් ද, "ඒඬ හිකුළු ගාවසෙන්" ලබන පැවිද්දෙන් ද අපට මනා වෑ පැහැදිලි වෑ පෙනී යන අසුරා හිස කේ මුඛු කිරීම මුදුනු සස්තේ මහණ වන්තවුත් ගේ සිරිති. එහෙත් අද ඇතැම් බිහුවෝ හිස මුඛු කිරීම මුඛුම කමක් සේ සලකා දේ, පුරු පෙනුමක් පතා දේ, අහලක් දෙකක් දිගට හිසකේ වවාගෙනා ගිහි හිසින් පෙනී සිටිති. නොයෙක් ලෙව් සිජ සතර හදරත්තට කල් කන හෙයින් දේ හිස සපුරු මුඛු කරත්තට කල් මද බවක් පා මුදුනු වතට නොසරු ජ වන ලෙසින් කෙස් මදක් වචනත් රැවුල බාත්තට තම නොපමා වන බව පෙනේ.

උපතිත් මැ නොලැබෙන රැවුල නිසි වයසැ පිරිමි මුව කරසයි. ගැහැනුනට තම් පතස් වයස පිරුණ ද නොඑත රැවුල මොත්ගෝලී- යානු පිරිමිත් ගේත් අපේ ඇතැම් පිරිමිත් ගේත් සරුවට නො වැඩේ. නුවණේත් රුමත් කමේත් සලකුණෙකි, රැවුල. එහෙවූ රවුළ ගස් නිවන් මහට ඇවැසි සෙයක් අපේ ගිහි මුදුනුවත් තම් කිසි ද නොසලකන බව පෙනේ.

"හිස කේ දුලී රැවුළ කපා ගැරැ, කසා වත් ධරු හෙනා, පය කරු ලාගෙනා, අල්ප ගබ්ද වෑ සත්සුත් ඉදුරත් දක්ව-දක්වා, වහිතා" මුදුනු පැවිද්දකු දක්නා කාගේ තම් සතනේ සාත්ත සොමතස් මිහිරෙකුත්, පහත් සතුටෙ- කුත් නො නැගේ ද? එ ද මුදුන් දවසැ මහල් ලකුණක් වූ මහණ රූ දක්ම දුන් සමහරුනට අසුබ ලකුණක් වෑ ඇත්තේ අත් ලැදී ගත්තවුත් - කතෝලිකයන් - නිසා මැ ගැ යි කියා සැතැහෙමු ද?

මා තුළ සටන වඩා තීව්‍රයේ ය. 'මේ අතරණයට පිහිට වෙමි. පසු වැ ලැබුණෝත් බුදුන් දැකීම'යි සිතා - හනිමි. ඒ අතර සිය ගණන් බස වලින් දහස් ගණන් මිනිස්සු ගියෝ ය. 'සාදු! සාදු!' කියමින් ගියෝ ය. හිලතා දෙස වත් මා දෙස වත් බැලීමට ඔවුන්ට ඉඩක් නැත. සාදුකායෙන් ඔවුන් ගේ සිත් පිරි - ගියේ ය. වෙන එක ද සිතී-විල්ලකට ඔවුන් ගේ සිතෙහි අවහරයක් තැනි සේ ය, 'කවර මෝඩයෙක් ද?' ඒ මිනිසා මැරී ඉවර ය. නො මැරුණත් තව ටිකෙකින් මැරෙයි. ඉතින් මේ තැනැ නො ඉදා බුදුන් දැකිත්තට ගියා මා කරක ද?' 'ඒ ආ ගම් කාරයෙක්! නො වේ නම් මේ තැනැ ඉත්තේ තැ! "හිලතා ගේ නැගෙක් නො වේ මේ. හිලතා ගේ තුරිති තොප්පිය අර තියෙන්නේ. මේ සිංහලයෙක්. හරි මෝඩ සිංහලයෙක්!' මේ අප දෙස බැලූ ඇතැමුන් කී සැටි යි.

දැන් සියලු බස කාල ණීය දෙසට ඇදී ඉවර ය. මගේ තොකඩ වැයම, තිසා හිලතාට මද සිහියෙක් ආයේ ය. 'අහෝ, මොහු ගෙනා බෙහෙත් හලකට යන්නට විදියෙක් නැ නොවැ? මට උදවුවට වත් එකෙක් නැ නොවැ'යි මට නිකම් මා කියැවුණේ ය.

'ඇයි මා ඉන්නේ?' යන හඬක් පස්සෙන් ඇසිණ. මම හැස්සි බැලූ යෙ මි. ඒ පැවිද්-දෙකි. ඔහු ගේ සැටි වත් බලාගන්නට මට ඉඩක් නො ලැබිණි. ගේ හිලතා ගේ හිස ගත්තේය. මම දෙපය ගනිමි. මොහොතෙකින් අප වුයේබෙහෙත් සලෙකා ය. කා ගේ දැයි මම නො දනිමි. එහෙත් එහි වූ වෙද ද මා යහළු පැවිද්ද ද පුදුම වෙද කම කළ හ. අඩු තැන් පිරෙන, කාඩුණු බිදුණු තැන් පැස්සෙන, තැනි සිහි එක, ඔවුන් ගේ පුදුම වෙද කමට සිත් සිදු වන්නට දැන් එ තැනැ හිලතෙක් නො වේ.

පැවිද්ද දෙසට හැරීමට මට ඉඩ ලැබුණේ ය. හොඳ උස මහත ඇති මිනිසෙකි. ඇඟ ඉතා සවිමත් ය. කඩ කැබලි එක් කොටා මසා කළ සිටුර හිසක් දෙ අතුලුන් දෙ

පතුලුන් හැර සියලු සෙසු කය වසා සිටියේ ය. එය කයට කරදරයක් බවෙක් නො පෙනිණ. මුහුණ පෙම් සසුරෙකි.

'තාමී දරුවෙහි. අද ඔබ බුදුන් දක්නට නො ගියෝ ද?'

මම මෙ සේ කීමි. සැණෙන් පිලිතුරු ලැබිණ.

'බුදුන් දැක්මට වඩා උතුම් දෙයක් මම කෙළෙමි.'

මම හැස්සි සිටියෙමි. අහෝ, ඒ පැවිද්දකු විසින් කිවුව මහා බසෙක් දැයි අසන්නට සිතුවෙණි ය. එහෙත් කෙසේ අසමි ද? මම ගොළු වුණෙමි. ඇස් මහත් කොටා අයා දෙ තොල් මදක් දෙ පසට කොටා පැවිද්ද දෙස බැලීමි.

'ඔබට පුදුමයෙක් ද?' මා කියේ සැබැව ය. මම ද බුදුන් දැකීමට වඩා උතුම් දෙයක් කෙළෙමි. ඔබ ද එබඳු දෙයක් කළ හ. බුදුහු එ ගිය සියල්ලවුන් මා දකිනවාට වඩා එබඳු උතුම් දෙයක් කළ ඔබ දක්නට රිසි වෙති. ඉදින් එ කියන ලෙස බුදුහු සැබැවින් මා වැසියාහු තම, කාලණී ගමන් තබා මෙහි පැමිණෙනු තිසැක ය.

මට දැන් බිණියා හැකි ය. එ හෙයින් කීමි:-

'අහෝ, එ සේ නො කිවුව මැනවි. කර කෙළ සිය දහසෙකිනුත් පවා නො දැකියා හැකි ඒ බුදුන් දක්නට නො ලැබෙනම් කො තරම් අවාසනාවෙක් ද? එත්තැ, එත්තැ, සාමී දරුවෙහි, යමු බුදුන් දක්නට.'

පැවිදි මුවින් සුදු රුස් නිකුත් විය. 'බුදුන් දැක්ම තබා වැසනට පත් මිනිසකු දු කින් ගලවන්නට වැර වැඩු ඔබ දක්නට ඒ බුදුහු නො එත් තම, මම ඔවුන් දක්නට නො යමි. එත්තැ, එත්තැ, යහළුව, සැතැ සෙත් තැ. බුදුන් දැක්මට වඩා බුදුන් කී ලෙස පැවැත්ම උතුම් වේ. බුදු සත්ත පමනිනුයේ එ සේ පවතින්නවුන් තිසා ය. ඔබ බුදුන් කී ලෙස පැවැතියේ ය. එ හෙයින් ඔබ දැකීම බුදුන් ගේ ද මහත් සොම්නසට හේතු වෙයි.

මා බුදුන් දුටු සැටි

මුනිදාස කුමාරණතුංග

අද මේ අවරදිහිනුන් හිරෙක් කැහෙන්නේ ද? අහෝ, කවර පුදුමයෙක්ද?

මට වැඩි සිකිවිල්ලකට ඉඩක් නො දී මා, ඒ අවර දිහින් ආ එළිය වඩවඩා ළං වියා. ඒ ඉරෙක් නො වේ. තියුණු රැස් එහි තැනි. සඳෙක් නො වේ. අර දිහා ඉර සිටිද්දී මේ දිහා සඳේ එළියක් ඇති වියා නොහැකි යි. කීමෙක් ද? කීමෙක් ද? කීමෙක් ද?

හහා! මිනිසෙකි. නෑ, කෑ, නෑ, දෙවියෙකි. එන්නේ අහසින් නොවැ? අනේ බණ පොතේ කියු දේ සැබෑ බව-කරී මෑ සැබෑ බව - මට පෙනෙන්නේ දැනුයි. අර ගම්වත් උස කිරුළ! අර තුන් ගවු ඇත! ගැල් සැටෙකෑ ලුවන් අර අබරණ නම් නො කීමෙයි. සක් දෙවිඳු නො වේ ද?

නො වේ, නො වේ. සක් දෙවිඳුට බෙරයක් තැනි. හා! ඒ බෙරයේ දිග! හා මහතා! තුන් හවු දෙවියාට ගම්වෙකෑ බෙරයක් වත් වුව මනා නු! ඒ බෙරය හඩවන්නේ! අපේ බුම් බුම් බෙරයෙන් මෙන් කන් බිහිරි කරන හඩෙක් එයින් නො තැගේ.

මේ පුදුමය පෙනෙනුයේ මට මෑ නො වේ. අහා! නො පමණ දෙනෙක් මේ දෙවියා දෙස බලා සිටිත් ද? කිසිවෙක් කිසිවක් නො කියයි. සියල්ලන් ගේ මුහුණු හැරුණේ දෙවියා දෙසට යා. මව්, මව්, ඒ කාමාවචර දෙවියෙකි. මනු ලොවට පණිවුඩ කියන්නට එන්නෝ මනු මෑ යා. අර පණිවුඩය කියන්නෝ!

'පින්වතුනි, අද මේ වෙසක් පුණු පොතෝ ද අප බුදුහු තැවැතෑ වරක් කැලණියට වඩිනි. අර බලවු. දැන් මෑ දෙවරම් වෙහෙරින් නිකුත් වූ සැටි යා. සවණක් ගත බුදු රැස් මුළු සක්වල පුරා දිවෙයි. ඉක්මන් කරවු, ඉක්මන් කරවු. අද කැලණිය ඉඹ ඇති වේ දැයි නො දනිමි. දැන් මෑ ගියොත් හිටි න කැනෙක් වන් ලැබේ.

ඒ මදෑ! පු! මේ පමණක් හිස් මේ ලොවෑ ඇද්ද? මහලු හිස්, තරුණ හිස්, බාල හිස්,

පිරිමි හිස්. සියලු හිස් එක අතට මෑ ඇදේ මුළු ලොවෑ ඇති තාක් බස අද කැලණියට මෑ යන්නා හේ යා. බුදු අනුහසින් මෝටර බස මැටුණේ දෝ? සියල්ලෝ බස වලට තැනෙති, ඇතුළට වදිති, පලයට තහිති, පා පුවරුයේ සිටිති. හිසෙහිද වෙති 'බර වැඩි සි, බර වැඩිසි' යනු එකකු ගේ මුවින් පිට වේ. 'කමෙක් තෑ බුදුන් වඩිනා දවසේ පොලිසියත් කැලණියේ ඇති' යනු බොහෝ දෙන කියත්. මම ද යන්තම් බසයෙකෑ එල්ලුණෙමි.

මොරවුවේ සන් දිය පසු කරත් මෑ, බස දෙකෙක් ඔට්ටු වියා, පසු බසය, ඉදිරි බසය පරදවත් මෑ, ඉදිරි බසයේ එල්ලී ගියෙක් පසු බසයේ හැපී ඇදූ වැටුණේ යා. සියල්ලෝ මහ හඩක් තෑගු හ. 'එපා, එපා තවතින්න. බුදු හෑමුදුරුවන් බලන්නට යන ගම් නේ තැවැතියෑ හැකි ද?' යනු කා ගේත් කිමි සි. මේ එක කර පණුවකු නිසා බුදුන් නො දැකෑ සිටියෑ හැකි ද?

මෑ සිටියේ එයට පසු වෑ ආ බසයේ යා. කලබලය නිසා කෙමෙන් හිය ඒ බසයෙන් මම පිනුයෙමි, වහා අර අසරණයා වෙනට ගියෙමි, වැර වඩා මනු ගෙතෑ යන්තම් මහ මෑදින් ඉවත් වීමි. ඔහුට සිඛි නෑත. හිසින් ලේ එක්වත් ගලයි. බොලට ඉහලින් දකුණු කකුල කෑවුණේ යා. ඇග හෑමි තෑතෑ කෑවුම් බිදුම් යා.

මෑ තුලෑ මහත් සටනෙක් වියා. එක් සිතෙක් බුදුන් දක්නට යනු රිසි වෙයි. තවත් සිතෙක් මේ අසරණයාට පිහිට වනු රිසි වෙයි. දැන් නො ගියොත් බුදුන් දක්නට ලැබේ ද? දැන් ගියොත් මේ අසරණයා නො මෑරේ ද? මේ වැනි එකකු ගැලෑවීම වැනි ද, කප් ගණනෙ-කිනුත් දක්නට නොලැබෙන බුදුන් දැකීම? බුදුන් බුදු වූයේ අනුත් ගලවන්නට නො මේ ද? දුකට මෑ වුණ කු ගලවන්නට නොසිතන්නා බුදුන් දැකෑ ගැලෑවේ ද?

පෑදී තරගය (දිනු පබද)

වෙහෙර මහ දේවිය පුත්‍රාට දුන් ඔවදන

කිරි / මුත්තූරුවේ

රජයේ මහ විදුහලේ

ඇ. ලොරන්සු රණසිංහ

දහිදිවෑ හඬු දනා පෑමිණ,
වතසයි ඉඩ අප ගෙ බිමේ,
පමා වුණොත් අපට මෑ ඉඩ
නැති වී යයි අපේ රවේ.

හතුරකු හට කිසි ම
නො තමයි හෙළයා සිය
මේ රවේ අප වහලුන්
සිටියේ නැහැ පති වී
දවස
හිස
ලෙස
මිස.

අපට ඇරුණු අප ගෙ නිවෙස
සෙවණ දෙතොත් සතුරු කැලට
බස ද රැස ද දෙස ද අපේ
යතවා ඇති මකර කටට.

උතුරු දෙමළ සතුරු
හරවති දුන් අප දෙස
පල දෙන්නට පෙරු උන්
අප යා යුතු හටත්
පිරිස
ඇස
කිස
පිණිස

පියා මහලු වියෙහි
තමුදු තොරිසි නො වෙයි
වැරැදි හැඟුම් ඇති
තරක සි රිදුවීම එ
වෙසෙන
සටන
කැරැගෙන
මන

යුද කසුවන් රැන් කරවා
දෙමු උවදෙස් තතු පහද
පමා වෙතොත් අප මොහොතක්
එ තෙරින් එහි තව හමුද.

උතුරු බිමේ දෙමළ
ගැති තතු හෙළයෝ යා
උන් ගේ හෙළ ගති මතු
හැරැවියා යුතු අපේ
රජුට
එමට
කොට
පසට

දුසට ලතැති මහ සහ ගණ
අපට වැඩැති ඔවා මෑ දෙති
සතුරු සතුරකු විලසට
තැකුම නො වෙද ඉහල දහම?

දස මහ සෙනෙවියන්
පුනේ ඔබට මේ භල
රැස් කැරැවූ පියා
සුළු කොටා නොසිතනු කිසි
සමහ
සෙතහ
නැණ'ග
රහ.

තෙදැති හිතැති රුහුණු පුතුන්
තැහැ කිසි දිනා පසු බැස්සේ
ඇවත් දහසක් හතුරන්
නහවා මිසා ඊ වැස්සේ.

තොකිලිවි හෙළ යටගියාව
පෙත්වයි හෙළයා ගෙ එබිය.
එය බිදිනට දෙමළ රජු ගෙ
මදි වෙයි බල යකුළු ගෙහිය.

හෙළයා තැති වුව බුදු
ලොවිනි'වරයි එයින් මේ
හෙළයා හට පරම
යෙකි මේ කප ගෙවෙන තුරු
දම
බිම
උරුම-
ම.

නිය'ගින් සිදැලියා හැකි
දුන් මෝරු ඇති දුබි
මේ වග තනා කපනුව
පොරොව හදමු විහස
ගස
ලෙස
ගස
විහස

අත පය හකුළවා තිදනු
යුතු තැනි; පිබිදෙනු හණිකට
ඔබ වැනියකු ගේ නිත්දෙත්
රට මෑ ගොවි මර නිත්දේ.

“කප්පාපෙය්‍ය විසං මත්සුං - දැහිකා වා ජාපෙය්‍ය යො” යනාදී “විනය විනිවිච්ඡය” පාඨය කෙ සේ පෙරැවුවත් “අලංකිකතෝ කේස මත් සු නි ඒවමාදිසු ඡෙදනං” යන්ත නො නැකුවත් “ඡෙදනෙයේ වැටේ” යන බර්ම-ප්‍රදීපිකා” පාඨය නුදුටුවත් වුවත්, සුළු වගේ පෙනෙන, “න භික්ඛු මත්සු කප්පාපෙතබ්බං, ත ගොළොමිකං කාරාපෙනබ්බං” යනුයෙන් හනුයෙහි එළු රැවුලක් මෙන් රැවුල නැබීමෙන් ද දුකුලා වන බව බුදු රදුන් දෙසා ඇති බව විනය පිටකයෙන් පෙනෙනුයෙන් රැවුල වැවීම හෝ හිස කේ වැඩීම හෝ මුදුනු පැවිදි වනට නොසරුප් බව සි. අපට පෙනෙනුයේ.

මුසිලිමයකු හේ මෙන් හොඳින් දිලිසෙන සේ හිස මුඛු කල ද, හොබනා කහ වතක් පෙරෙ-වීය ද, කුමන සත්සුන් බවක් පිටහින් පැව ද ඇතුළතින් පැරැදුණු - පාරුඪකා වුණු - පැවිදි හෙමේ හිස රැවුළු සැරැහූ හිසියකු කරම් හෝ ආනුකෙය්‍ය බවට ලං නොවන බව සැබැවි. එහෙත් සියල්ලෙහි දී නිවැරැදි පිලිවෙල, හො-බනා පිලිවෙන, ඇඟැසූ මහතාණන් හේ සවිචන් හිඟුමතයේ කැසිරෙනු විනය නයට තම් නො එකඟ බව මුළු විනය පිටකයෙන් මැ පෙනේ. තිලෝගුරු මාහිමියාණන් හේ පුතුන් - මුදු පුතුන් - අති ජාතයන් වනු කෙ සේ වෙනත්, අනුජාත බවක් හෝ පල කල යුතු සි.

අදත් අප ගේ වැදුම් පිදුම් හා ගරු සැලැකිල්ල එකතින් මැ හිමි වන මිහ සතු රුවන හිස මුඛු කරති. අපේ බැහිමිත් උවසු - උ වැ සි හෝ ද බුදුනු පැ වී ද් ද න් හිස කේ වච න වු න් හේ නො සලකති. එ හෙයින් දකින්නවුන් හේ කෙලෙස් ආසාව වචන අසුරු පැවැත්මක් බුදුනු පැවිද්දන් හෙත් බලාපො-රොත්තු නො විකා යුත්තෙකි. සිල් කෙදින් හෙවුනා, ගුණ කදින් හොබනා, මහ සහන අනුවා හිස රැවුළු සපා පවුල් දරනු සි නිසි.

සමහිගේ බලය පැ බුදුන් ගේ පුතුන් යැ සි නිය - කියා, තත් ලෙසින් බෙදී, වෙන් වී, කොටස් වී, සි සි කව වැ සහ යන වදනේ අදහස ද මකන පැවිදි පිරිසක් නිසා, හිස කෙස් දිගු කරන්නවුන් හේ තව නිකායයක් ද

පහල නොවන්නට කටයුතු ඇරැඹුම්, අපේ තහර බද මහ පිරුවත්, හරහවි පිරුවත් පති වරුන් සතු යුතු කමෙකි.

සමහර පිලිමයෙකා හිස කේ දක්වෙන අසුරු බල-බලා, විනය පිටකය නො බලා හිස කෙස් හිඟු මතයේ වචන්තටත්, කපන් කටත් පටන් ගන්නා, දුකර නිරිගේ යෙදුණු අවදියේ පිලිමයෙකා දිග රැවුළු බලා රැවුළු වචන්තට පටන් ගෙනා, පලල් ලොවැ ගැනා පුළුල් දුනුමක් ඇති බව දක්වන අදහසින් පැරැණි සුපුරුදු පිලිවෙන් සරු සුපිලිපත් මහ සහන නටබුන් වැ හිය පිලිම රු රුකක් සේ දක්නා, අපේ සමහර තුරුණු වහන්දුවරුන් සාමඤ්ඤඵල සුත්තා දී ය නබා, යටත් මැ යටත් පිරිහෙතින්, පිරිත් පොතේ මුලින් මැ දක්නට ලැබෙන දස දම් සුතවත් තේරුම් ගත හොත් නොමැනැවී ද?

සැබෑ බුදුනුවා සසුන් වැදියා යුත්තේ සිදු-කන් ගොසුම් උතුමාණන් හිහි ගෙන් තික්මෙ-ද්දී දුරු අදහස් පෙරදැරි කැරැ - ගෙනා යා. සසර දුක බව, පැවිද්ද නිවනට තුඹු දෙන බව, පැහැදිලි වැ තේරුම් ගෙනා යා. නො එ සේ වැ එ ද බුදුන් දවසා සිටා අද දක්වා සමාජය වෙනස් වූ අසුරු හෝ ලොවැ පලල් වූ පිලිවෙල හෝ සිත - සිතා හිහි මේස් පුහු බදකවාට වඩා, එ ද බුදුන් දවසා මෙන් මැ අදත් මරනය දුක බව, එ ද බුදුන් දවසා මෙන් මැ සසර දුක් ගොබක් බව, උපක දුකට මුල් වන බව සිහි කල යුතු.

“අතික්කසාවෝ කාසාවං -
 යො වත්ථං පරිදහෙස්සති
 අපෙකො දම් සවිවෙන -
 න නො කාසාවමරහති”

කෙලෙස් කහට සහිත වැ සිවුරු දරන, ඇත්ත නොබණන අය සිවුරට නුසුදුස්සෝ යැ.

‘මම දැන් කළ දු බුදුහු ද කෙරෙහි. මේ අතරණයා මහා වැටී වැසනට පත් වූ සිටියා භලබලා බුදුන් දක්නට ගියාහු දැන් කුමක් කෙරෙහි ද? ඇතැමෙක් දිගට මේස තබා සිය ගණන් කැවිලි පෙවිලි හරහා තබනී, එක එක බඳුනේ තමන් ගේ තම ලීයා තබනී, ‘අප ගේ මේසය තරම් දිග අනෙකෙක් නැතැ’යි කියනී, ‘අපේ මේසයේ තරම් කැවිලි රාහී, පෙවිලි ජාති අන් මේසයෙකැ නැතැ’යි කියනී. ඇතැමෙක් නොයෙක් මල් ජාති මිටි බැඳෑ පැස් පුරා ගෙනවුත් මතුරම්තුරා ගොඩ ගසනී. ඇතැමෙක් තෙල් කළ ගණන් වත් කොටා මහ දවල් මහ එළියේ පහන් දහන් ගණන් දල්වනී. ඇතැමෙක් සුදු වතක් හඳෑ, සුදු වතක් පෙරෙවෑ, අතින් ඇට වැලක් ගෙනෑ, නමත් දෙස බලන්තවුන් ඇති කලෑ වහා ඇත් බිම් හෙලෑ, තොල් මතුරනී. අවසරයක් ලැබුණු කලෑ, වන මුවන් මෙන්, ඇස් දස අතැ යවා වටපිට ගණන් ගනිනී. ඇතැමෙක් එක බුදුන් පලවන්තට මෙන්, කන් බිහිරි කරවන, එකඟ සිත ද කුප්පත, මහ දරුණු බෙර හඩ තංවනී. ඇතැමෙක් බහුරු කෝලම් බැඳෑගෙනෑ දුවනී, පනිනී, තටනී!

‘සැබැවින් මෑ බුදුහු එක් ද? යහළුව?’
 ‘එසේ යෑ. සාම් දරුවෙහි, අද උදයා මෑ තුන් ගවු උස කමාවවර දෙවියෙක් ගව්වක් උස කිරුලක් පැලෑඳෑ, ගව්වක් දිග බෙරයක් අඟ ගව්වක් දිග මහ දඹු කඩෙකින් හඩවා “දැන් දැන් බුදුන් කැලණියට වහිනී”යි කී යෑ.

‘දෙවියා එ තරම් උස තම්, කිරුල එ තරම් උස තම්, බෙරයත් බෙර දඹුවත් එ තරම් දිග තම්, ඔහු පැවැසු බස සැබෑ වියා යුතු යි. එහෙත් මද නොසැබෑවෙක් ද වෙයි. බුදුහු කැලණියට නො වැඩිත, ඒ ගිය එකෙකුත් බුදුන් නොදුටුයේ යෑ. සැතැසෙව, දරුව. බුදුන් කී සැටියට පැවැත්තා වූ ඔබ තම් සැබැවින් මෑ බුදුන් දුටහ.’

‘කොහි ද, කොහි ද, බුදු සාම් දරුවෝ?’ යෑ යි කියමින් මෑ ඇදේ පෙරළෙනු ඇසු මගේ සුරඟත අවුත්, මෑ ඇඟට අත ගසා, වෙසක් පුර පසලොස් වත් පොහෝ ද උදයා බුදුන් සිහි කරවා, මට ආ වැඩුවා යෑ.

[2482 දිනමිණ වෙසක් කලබ්බන් (1938) ඉපිටුණේ දිනමිණ මෑතැසුරුවාණන් ගේ අවසරයෙනි.]

බුදු හිමියෙනි

වෙල්ලාල ජයමහ

අ නු න් සෙවණා සුවසේ සැතැසුම	නිවට
ද න න් කමේකෑ පෑ විඳෑ බව දුක්	ගහට
ත ම් න් සෙවණා අහුනුදු සැතැසෑවූ	සෙට
ගුණෙන් ඔබට හිමියෙනි මුළු ලොව මෑ	යට
ස න් වග කොහිමි දත බව’ගින් හෙලෑ	ඇසේ
ප න් හදි සුතන් දුකෑ එහි යත මවක	ලෙසේ
අ න් කළ නිවන් හැරෑ සසරට පිනු	තොසේ
වෙත් ගහෑ අදත් හිමියෙනි ඔබ ලොව	සැතැසේ
කු ලු ණ න් මෙතන් බෙදමින් සතුටත්	උතුරෑ
කළ සෙත් ලොවට හිමියෙනි බව අලුරෑ	හිරෑ
අ පි සි න් යොදමු බවුතෙහි ඔබ ගුණ	සමරෑ
අ ප ට ත් පෙහෙනු යෙහෙ ‘ගුරු - දෙවියනට’	සුරෑ

[එකීය - (1949)]

තණ කැපීම

එවියට

“ඒක යැ ගුණසිරියෝ, මෙහෙ මැ ඉදලා කොහො මැ ද? මොන දෙයින් හෙ දිහාවකට වත් ගිහිත් තණ කොළ විකක් හොඟගනිමු. තැත්තම් අපට වත්තේ අපේ දෙනුත් එක්ක මැ තහිත්තයි”

මෙ හේ කියේ සිරිමලා යැ. හෙ ද ගුණසිරියා වාගේ මැ දිලිසු ගොපල්ලෙකි. දෙ දෙන මැ දෙනක බැගින් ඇත්තෝ යැ කිරි විකුණා යත්තමින් දිවි රැකැගත්තෝ යැ.

“අනේ මන්ද! කියනට පින් සිදුවත්තට තණ කොළයක් වත් මේ ගමේ තැ. අද උදේ පටන් රැ වන තුරු තාමත් මේ ඇවිදිතවා නෝ! හෙට කොහේ යන්න ද කියා මා තම දත්තේ තැ.”

ගුණසිරියා මෙ හේ කී කලා සිරිමලා මෙ බිඳු සැලැකැවීමක් කෙළේ යැ.”

“ගම් බාර දෙවියාට වත් බාරයක් පී බලමු ද?”

සැණෙකින් දෙ දෙනා මැ, ඒ හවසා මැ, එ අයුරු බාර වූ හ, රැ සිහිතයෙක් දෙවියා බවුතට වෙත වෙත මැ පෙනී මෙ හේ කී යැ.

“තෝ උදෙත් තැගිට කතා තැති වැ දෙන ද දක්කාගෙනා වන මැදට එව. එහි මහ නුඟයෙත් වෙයි. මම එහි දී තොප හමු වෙමි. පැදියෙකින් තගේ වුවමනාව ලියා මා දක්වව, මගේ පැහැදීම අනුවා තගේ රිසි සිදු වෙයි”

පසු ද ගිරැටත් කලින් පිබිදී ගුණසිරියා “දත් ඉතින් වැහේ හරි”යි සිතා දෙන ද ගෙනා එකී ලෙස නුඟ සෙවණ සොයා යත්තට වියා.

එතෙත් නුඟ සෙ නුදුරු මාතගේ දී මැ ඔහු ගේ ඇඟ අමුත්තක් දිවි. ඒ තම දෙන ද තණ කවාගෙනා තණ ගෝතියක් ද කර තබාගෙනා කපී කියකියා එත සිරිමලා යැ. සිරිමලා කවර දත් කිවියෙකි.

“තුා තොදකිමි. උන්ද ගේ ඒ කවියත් කවියෙක් ද? අත්ත ඒකට මගේ කවිය!

උන්ද ගේ ඒ කවියත් දෙවියන් පැහැදණා! මගේ කවිය දක්කා මැ දෙවියනට වුණත් තේරේපී කලින් කැරගත් මෝඛකම!”

මෙ හේ සිතූ ගුණසිරියා, සිරිමලා මහ හරවා වෙත පැරෙකින් නුඟ සෙවණ බලා ගියේ යැ.

සිරිමලා හෙදර ආගේ ඇදිරියේ යැ. ඒ රැ ඒ ගෙදර පහත් තැනි අඩුව තො දැකිණි. මුහුණු මැ පහත් යැ.

පසු ද අලුයමැ සිරිමලා අසුබ පුවතක් අසා පුදුම වියා. එ පුවත ගෙනාගේ ගුණසිරියා ගේ බිරිය යැ. එ තම ඊගේ උදේ දෙන ද කැටි මැ වතයට ගිය සැමියා තව මත් තොආ බවයි. එයින් ගුණසිරියා සෙවීමත් සිරිමලාට මැ පැවැරිණ.

සිරිමලා සිය දෙන ද ගෙනා යළි නුඟ සෙවණ කරා ගියේ යැ. එහි දී ඔහුට දකිත්තට ලැබුණේ හිස පහළට ලා දෙ පසින් ගහේ එල්ලී සිටි ගුණසිරියා යැ. හෙතෙම වසා ඉත් මුදුවනු ලැබී යැ.

“ගහඑව, ඔබට කුමක් වුණා ද? තෝ එළ දෙන?”

ගුණසිරියා හබමින් තමාට වූ හදිය විතර කරත්තට වියා.

“මා නුඟ ගහ මුලට එත විට, කීව්වා වාගේ මැ දෙවියන් ගහ මුල වැඩ - උත්තා දෙවියන් ගේ දුලේ දෙවගනත් ද උත්තා පවත් සල - සලා. මා මගේ පැදිය පෙන්නුවා විතරයි දෙවගනත් ගේ මුණ කළු වුණා. දෙවියන් ගේ ඇසින් ගිහි පිට වෙතවා වාගේ පෙනුණා. එත පට හරි තැනි කිසා මා දුවත්තට හැරැණා. එවිට ම බලවත් අතෙකින් මා තතර කලා වාගේ දුකුණා. මට සිහි තැනි වුණා. සිහිය එත විට, උත්තේ නුඟ අත්තේ ඔළුව පහළට පා දෙකින් එල්ලෙමින්. ඔබ දුටුවා තොවා මා උත් හැටි.”

“කෝ බලන්න! ඒ කවිය?”

සිරිමලා මෙ හේ කී විට, ගුණසිරියා කවිය පෙන්නී ය.

“සද්ද, භන්දක්කාරය
මගේ හිතේ
හෙලුව
මගේ පත
දෙව් භූමෝ!
හුදෙකලාව
තන කපන්න
මට ඉඩ දෙනු
හිමි සදේ”

කවිය බැලූ සිරිමලා කියේ මේක හි.

“මදා ඔය හරමින් වත් බේරුණා!”

පතිණ හදාරුව

කවි නැනුම

අර්ඝන අහුච්ඡ විසිනි.

මසකට පැටුම් 4 කි; අග කිරීම රු: 5-00 කි.

දෙටු (G. C. E.) ගණිතය

ලියනගේ ජිනදස් විසිනි.

මසකට පැටුම් 4 කි; අග කිරීම රු: 10.00 කි.

අර්ඝන අහුච්ඡ
ලියනගේ ජිනදස්

ගල්කිස්සේ,
හුඳුගොඩ පාරේ 20/1

'පාරිභාෂික' පටලාවිල්ල

රජයේ බස සිංහලය වූ ද, සිටෑ සිංහල සිප් වදන් වෙනුවට කිසි බසකට නැති, 'පාරිභාෂික ගබඳ' යන්නෙන් සිංහලයා සිටෑ පැවැවෙන්නේ යි.

'පාරිභාෂායෙන්' වැඩ ගන්නට තැනැත්තුවෝ අවුලෙන් අවුලට මෑ වැටුණෝ යි. එහෙත් 'පාරිභාෂාව' රකින්නට සමහරු තැන් දුරු හ. උතට නිසි පිළිතුරු සපයන්නට දෝ රජයේ විදිලි අදිකාරියන්, ලංකා මිනිසොල් මඩුල්ලන් සුදුසු හෙළ සිප් වදන් තනා වැඩට ගත් හ.

ඒ හෙළ සිප් වදන් හැකි තරමින් ජවට දෙන්නට ගත් තැනෙකි මේ.

(හිස කලබ හා බැඳෙහි.)

saddle සැදහ, සැද
sand වැලි
satellite සහසරුව; සහසරු (සහ+සරු)
satellite, communication සැලකුරු සහසරුව
satin බුරුත
saw කියත; කියත්
scheme ක්‍රමය; ක්‍රම
schematic ක්‍රමානු
schematic diagram ක්‍රමානු සටහන
scheme, Ceylon hydro-electric ලංකා දිය-විදිලි ක්‍රමය
scope ඉක්සුම; ඉක්සු
screen සුමරයි (1) (සු+මරයි)
screen සුමැරිය; සුමැරි
screen grid සුමැරි කොටුමාව; සුමැරි කොටුමා
screening සුමැරුම
screw-cap පොට-කීස්
seal සමරයි (1) (ස+මරයි)
seal සැමැරිය; සැමැරි
sealed unit සැමැරි එකුව; සැමැරි එකු
sealing chamber සැමැරුම් කම; සැමැරුම් ගජ
search සොයයි (1)
search coil සොයු දරණය; සොයු දරණ
searchlight සොයු-එළිය; සොයු-එළි
secondary voltage දෙවැරි වෝල්තතාව

secondary දෙවැරි; (දෙ වත මරට ඇති)
secondary winding දෙවැරි එකුම; දෙවැරි එකුම
select කෝරයි (1)
selection board තෝරීම් මඩුල්ල; තෝරීම් මඩුලු
selectivity තෝරියාව
selector තෝරිය; තෝරි
selector final නිමා තෝරිය
selector, two group ගොනු තෝරිය
selector, pre පෙරතෝරිය-පෙරතෝරි
selector switch තෝරි වහරුව
selector, two motion දෙමං තෝරිය
selector, uni එක්මං තෝරිය
self-bias සිය-පසැදිය
self-biased සිය-පසැදි
self-excited සිය-පෙබැඳු
semi-skilled අඩනුරු
sending station යැවුම් පොළ
series තැවල; තැවැල් (තැ+වැල)
series connection තැවැල් ඇවිණිය
service සේවාව; සේවා
service bracket සේවා කරුව; සේවා කරු
service cable termination සේවා බහන් නිමාව
service connection සේවා ඇවිණිය; සේවා ඇවිණි
service kit සේවා කට්ටලය
service line සේවා රැකැත; සේවා රැකැත්
service main සේවා මායතය; සේවා මායත
service voltage සේවා වෝල්තතාව
shackle කැකිල්ල; කැකිලි
shackle insulator කැකිලි වෙනුරුව; කැකිලි වෙනුරු
shade එළිවරුව; එළිවරු
shade, lamp පහන් එළිවරුව; පහන් එළිවරු
sharp තියුණු
sharpen තිහයි (1)
sharpening තිහිය; තිහි
sheath කොපුලයි (1)
sheath කෙපිලිය; කෙපිලි
sheath, cable බහන් කෙපිලිය
sheath, lead ඊයම් කෙපිලිය
sheath cable, lead ඊයම් කොපුලු බහන

මගේ බලපිටි සමය - 3

මොහොමිටි දෙණු දේපිටු

ඌ ද ගමට පැමිණි මා පළමුවෙන් මා ගියේ ම-ගේ හික් කලට යා. ගොස් මුල් ගුරා කුමක් දිවිමි. එක් දැක්විමි. පිවිසුම් විබෙදුයේ පාන පත් ඔවුන් අතට දිනිමි. අමුතු මා ආරකට සාපැයුණු එ පාන පත් බලා විස්මය පල කල හ; ලියු පිලිතුරා ගැනා ද විමසා ඉමහත් සේ නොමනස් වා ජය ද සිකුරා බව පැවැසු හ, ඔහු.

ඉක්බිති ගෙදර බලා ගියෙමි. ම-ගේ මැණියන් ඉතා රසවත් ලෙස පිලියෙල කැර දුන් දකවල් අතර වැලැදීමෙන් පසු පිනාණෝ විමසු හ, ගිය හමන පිලිබද සියලු තොරතුරා. හිරිහර කිසිත් නො ලැබා ආ ගිය බව ද, තවා කාක පහසුවෙන් ලද බව ද, විබෙදුයේ වැඩ සුකර බව ද, එ හෙයින් මා සමත් විමට තරම් නොදිත් පිලිතුරා ලියු බව ද පවසා ඔවුන් සතසා ලිමි.

දෙ තුන් දිනෙක් ගියේ යා, බුදුනු හමුලේ, එ කලා සැමැති අදිසුරා, සිවිවත් ජයතිලකයන් ගෙන් මා තමට පහිණ පතුරෙක් ආයේ යා.

බෞද්ධ මන්දිරය,
කොළඹ,
29 th August 1929.

ලියා එවමි.

ගුරුත්තාත්තේ නිට්ටබ්බේ විදුහාස ශාස්ත්‍ර ශාලාවට ආතුලත් කර හත්තා ලදී. එම ශාස්ත්‍ර ශාලාව සැප්තැම්බර් මස 16 වෙනි දින පටන් ගනු ලැබේ. එ දිනට එහි පැමිණීමට සුදුකමව සිටිය යුතු සි.

මේ බවට

D. B. Jayatilake

බෞ. පා. සාමාන්‍යාධිකාරී කාන.

බලපිටියේ සිදුහත් ගුරා ඇබ්බාසි විදුහලකුණු මේ බදු දැන්වීමක් එහි සි මහ බලබලා ගිනිමි. දෙ තුන් දිනකට පසු පැමිණියේ යා, හස්තෙක්. ඒ, පිවිසුම් විබෙදුයේ සමත් බව දන්වා බලපිටියට කැඳවීම සි. ලියමන

දුන් මා ලඟා නැති කමුදු එහි සඳහන් වූ කරුණු එ ද මෙන් මා මතක යා. ම තක ඇති සැටියට පහතා සඳහන් කෙරෙමි.

2473 අහෝස්තු මස 31,
පාණදුරේ ගොරකපොලා දී යා.

ආතුලත් විමේ අංකය: 4

මහතාණෙනි,

ඔබ, බලපිටියේ සිද්ධාර්ථ අභ්‍යාස විදුලයට ආතුලත් කැර-ගන්තා ලද හෙයින් සැප්තැම්බර මස 27 වැනි ද පස් වරායෙහි එහි පැමිණියා යුතු සි.

රැගෙනා ආ යුතු දු:-

දෙ මසෙකා බත් වැටුප් සඳහා රු. 30.00 සි	
ගෙල දක්වා වැසු සුදු කබා	4 සි
සුදු රෙදි	4 සි
තට (මේස්) බැනියම්	4 සි
සුදු හරම්	4 සි
සුදු තුවාය	2 සි
සුදු අත් පිස්තා	2 සි
සුදු ලේන්සු	2 සි
කොට්ට	1 සි
සුදු ආද ඇතිරිලි	2 සි
සුදු කොට්ට උර	2 සි

මේ බවට,

මුහිදුස කුමාරණතුංග
විදුලයාධිපති.

ම-ගේ අදහස පල දෙන්නා සේ යා. පැහැ සේ මා ඉටු සේ මා බලපිටියේ සිදුහත් ගුරා ඇබ්බාසි විදුහල් පිවිසුම් විබෙදුයේ ද සමත් බව ලැබුයෙමි. එ බැවින් එහි යා යුතු මා සි. එහෙත් නිට්ටබ්බට නො හොස් බලපිටියට මා ආතුළ විමට යෙදියා යුතු උච්භ කීමෙන් ද? මේ ගැනා යා, ම-ගේ සිත දුන් වෙසින් මෙහෙයා වෙන්නේ.

උච්භ! ඔබ, නිට්ටබ්බට නො ආදි බලපිටියට මා ආදෙන උච්භ. මේ උච්භ එස තුරා

ම-හදට සුවය නො: එසී. බලපිටි ගුරු ඇබැසි විදුහලට ඇතුළු වූ බව දැක්වෙන ලියමන ලද දිනෙහි රු තිත්දට ගිය පසු බොහෝ වේලා යන තුරු තිදි කොපැමිණියේ යා. මේ ගැන මා සිහි එළැඹීම නිසා යා. එ හෙයින් කළ සුත්ත වැටහුණේ යා, එ රුයෙහි මා. තිදි සුව ලැබුණේ ඉත් පසු වා යා.

පසු දින මා මේ ලියමන ලිවීම, කොළොඹ විදුහු හවුලේ, සාමානි අදිසුරුවනට.

1929 සැප්තැම්බර් 2,
කඹුරුපිටිය,
කොරඹුරුවාන පාසල.

කොළොඹ,
බෞද්ධ පාඨශාලා —
සාමාන්‍යාධිකාරිතුමන් වෙතට යි.
ගරු මැතිතුමනි,

නිමිට්ඨවේ විදුහාස ශාස්ත්‍ර ශාලාවට මා ඇතුළත් කාර ගත්තා ලද බව සඳහන්, 1929 අගෝස්තු 29 දින දරන ඔබ ගේ ලියමන ලැබී මහත් සෞම්‍යයට පත් වීම. පුහුණු වන දුටුරාද්ද තුලා විෂදම් දරීම් දුෂ්කර කාර්යයන් හෙයින්, මා බලාපොරොත්තු වූයේ ශිෂ්‍යත්වයක් ලබා-ගැනීම යි. එ බැවින් මා කෙරෙහි අනුකම්පා කොට, ශිෂ්‍යත්වයකට මා ඇතුළු වී තැන් හම්, ශිෂ්‍යත්වයක් ලබා දෙන මෙන් ඔබතුමන් හෙත් යටහත් වා ඉල්ලා සිටිමි.

මිට- යටහත් කිකරා,
ඩී. ඩී. ජමානොපිටි
උපගුරුවරයා

මේ ලියමන කොරඹුරුවාන හින් කලේ මුල් ගුරු තුමන් මගින් යැවීම. සතිකේන් පිලිතුරු ආයේ යා.

මෙන්තා, පිලිතුර—
9 සැප්තැම්බර් 1929,
ලියා දත්වම්.

එවන ලද 2 දින දරන ලියමන ලැබී තිබේ. ශිෂ්‍යත්වයකට ඇතුළත් වී නොමැති බැවින් කනහාටු වෙමි. ශාස්ත්‍ර ශාලාවට ඇතුළත් වීමට බලාපොරොත්තු නොවන්නේ කම් වහාම ඒ බැව් දැන්විය යුතුයි.

මේ වගට,
D. B. Jayatilake
බෞ. පා. සාමාන්‍යාධිකාරි කැන.

මේ පිලිතුරේ හැටියට නිමිට්ඨවට නො හොස් රුදීමට ඉඩ තිබේ. එහෙත් බලපිටියට යාම වුදුහු හවුල් සාමානි අදිසුරුවන් ගෙන් සමූ නො: ලැබා කොකල හැක්කෙකි බලපිටියේ සිදුහන් ගුරු ඇබැසි විදුහල කොළොඹ විදුහු හවුලට, අගත් නොවන හෙයින්. එ බැවින් වුදුහු හවුලින් අස් වා බලපිටි යාමට සමූ ලබා-ගැනීමේ ලියමන කෙසේ ලිවියා යුතුද යනු මදක් පිරික්සා බලා මා ලිවීම, මේ කේ.

1929 සැප්තැම්බර් 20,
කඹුරුපිටිය,
කොරඹුරුවානේ පාසල.

කොළොඹ, බෞද්ධ පාඨශාලා—
සාමාන්‍යාධිකාරිතුමන් වෙතට යි.
ගරු මැතිතුමනි,

මම, බලපිටියේ සිද්ධාර්ථ අභ්‍යාස විදුලයය මගින් මේ වරු පැවැත්වුණු ප්‍රවේද විභාගයට පෙනී සිටා එ ම විභාගයෙන් සමර්ථ වූයෙමි. නිමිට්ඨවට වඩා බලපිටිය බෙහෙවින් ම-ගේ ගමට ආසන්න බැවින් එහි බැදී පුහුණු වීමට තීරණය කාර-ගනිමි ඒ සඳහා ඔබ ගේ කරුණා පෙර දරි අවසර ලැබෙන මෙන් මෙසින් ඉල්ලා සිටිමි.

මිට, යටහත් කිකරා,
ඩී. ඩී. ජමානොපිටි
උපගුරුවරයා

මේ ලියමනට පිලිතුරු ආයේ, බලපිටියට ඇතුළු වී සතියකට පමණ පසු වා යා. පහත පල වනුයේ ඒ පිලිතුර යි.

3 ඔක්තෝබර් 1929

ලියා දත්වම්.
සැප්තැම්බර් මස 20 වෙනි දින දරන ලියම ගැනයි.

විදුහාස ශාස්ත්‍ර ශාලාවට ඇතුළත් වී පිණිස කොරඹුරුවානේ බෞද්ධ පාසලෙහි අත් වීමට මින් අවසර දෙමි.

මේ බවට
D. B. Jayatilake
බෞ. පා. සා. කැන.

(එක කලබ හා බැදෙයි.)

පුපුපු

1. කුරුණෑගල - කුරුනෑගල

(අ) සකසුවාණෙනි,

'සිංහල බෝධි වංශය' සකසමින් එයට හැඳින්වීමක් ලියන රු. තෙන්නකෝනුන් 'කුරුණෑගල' යන්නට 'කුරුකෑගල' යනුවෙන් ලියා ඇති. ඒ දෙකින් කිමෙන් කිවැරැද්දීද?

(H. K.) පුංචිබංඩා

කැකිරාව, කොරසගල්ල.

(ආ) "ඇතින්තට සිංහලයෙහි කෙණෙර යනු නමෙකි. පෙරු ද මේ ගබ්දය සිටියේ මේ තේ යා. අන් ලෙසකින් පෙරු කිවි, දැන් මේ තේ වී නම් පෙරුලියට තිදසුන් කල ද වරදෙන් නො වේ. එහෙත් හැම කල්හි එක ලෙසින් මැසිටිත්තෙකැ කවර පෙරුලියෙක් ද?" යැයි,

සිදත් සහරා කරා
නිමියන් කෙණෙර යනුයෙන්
පා තිදසුන නො යෙදෙති යි
කියත් මැසි ගුරුදෙවියෝ.

ඉදින් 'කුරුණෑගල'
යන තැනැ ඒ යෙදේ කම්
පෙරුලි, කුමරතුඟුවන්
මතය කෙසේ සැබෑ වෙද?

අනද මුණසිහි

මාතර සාත්ත හොමොසු විදුහල.

[තෙන්නකෝනුන් හා
කුමරතුඟුවන් හා යන
දෙ පල මැ කිවැරැද්දි බව යි
අපට වැටහෙන සැටි නම්.

කර ඇත්තේ යා යන
අරුතින් කර + ල > කුරු යනු
ආතා හට සිංහලයේ
තමක් බව සලකන්නේ.

වැවින් ඇතු හට තැ
කම් ඇති හෙයින් ඒ ගල
කුරු + තැ + ගල වුණු බව යා.
කුරුණෑගලට ඉබ කොහි?

- සකසු]

2. 'අත්තවග්ග' ද? 'අත්තවග්ග' ද?

අනද මුණසිහි

[අත්තවග්ග' යනු යා කරි.

අති + අවග්ග < අත්තවග්ග. මේ සකු සන්දි නිසරින් වුවෙකි. ඉ යන්නෙන් පර නොසම් පණකුරක් වූ කලා ඉ හට යි අදෙස් වෙයි. "අසවණි සවරයක් පර කල්හි අත්තවග්ග සවරයට අත්තවග්ග ව්‍යඤ්ජනයෙන් අදේශ වෙයි." (ව්‍යාකරණ විවරණය, 69 පිට)

අත්තවග්ග, හත්තවග්ග, හත්තවග්ග

ඇසිදු වන කේ ද සලකන්නා.

- සකසු]

3. තාල ද? තාල ද?

විරිත් අරුතෙහි යෙදෙන්නේ තාල ද? තාල ද? මා මේ කේ විමසන්නේ තාලම් පට, තාලම් පට යන දෙ සැටියෙන් මැ ඇතැමුන් යොදන හෙයින්.

අනද මුණසිහි

කොලොම් - සුදු හමුදා කම්දෙරුව

[තාල යා යි ගන්නවාට වඩා තාල යා යි හැනීමෙන් අරුතක් පාදගත කැකි වෙයි. තාල යන තත්හි ල තමිදුනු (කද්ධිත) පහෙකි, ඒ සිය අරුතයි (කවර්ථයෙහි) වන බව යා පෙනෙනුයේ. යා (යාය) මැ යාල, තා (ඇදෙනුයේ) මැ තාල ඇ තත්හි ඇත්තා කේ යා.

එ විට තාල යන්නෙහි ද මුල් වදන තා යනු යා. එහි අරුත කීමෙන් ද?

තාල, තව ඇ තා යන්න හා බැඳුණු කේ පෙනෙන වදන් කිහිපයෙකැ අරුත් සෙවීමෙන් මෙහි අරුත පාදගත කැකි.

එක් බදු මට්ටමෙන් පැතිරෙන කීමට අපි කල යා යි කියමු. තා මැ කල (තා x ල) යි. එක් මැ මතතින් වාගේ මුල සිටි ඉහලට විහිදෙන කද ඇති පොල්, කිතුල් ඇ ගණයේ ගස් ද කාල (කල්) වගෙහි ලා සැලැකේ. එක් මැ දෙය යළි යළි ඉල්ලීමේ දී කියන්නේ 'තව තව' (තා x අ) යනුයෙහි. මේ නියායෙන් සම බව ඇති වූ එක් මැ කේ තැගෙන කව යි තාල කම්. තාලම් 'තාත්දි' කමින් හැඳින්-

- සකසු]

වෙනුවේ 'දී' හමු එක් මැණේ නගන හෙයින්. තාල, තාලම, තාත, තාතම යනු ද මේ තා යන්තෙන් මැ තැගුණු තම යා.

මේ ජේ සලකන කලා තාල යනු නො වා තාල යනු මැ නිවරද බව පෙනේ.

- සකසු]

4. තොරළු ද? තොරළු ද?

පොල් සඳහා කියාවෙන ඉහතා කී තම දෙකින් කවර තම නිවැරදිද? එහි නිපාදියාව ද දත්තා ඊසියෙමු.

- අනාදපිය කුඩානිති

[නු තම දිස හි. තා ඇදීමෙහි - ගැලීමෙහි පවතු යි. තානුයේ - ඇදී යනුයේ නු යා. නු මැ තුර > නිර වෙයි. නිර x පල > නිරල > තොරළු. දිය හෙහි යනු යා අරුත. දියැ'නි එක මැ ගෙහිය ද මේ යා. දිසර ගති ඇති ඉතා ලා පුවක් ආදිය ද නිරි ගැට, නිරි ගෙබැලි යන තමින් හඳුන්වනු ද පෙනේ.

- සකසු]

5. කම් තැනුම සඳහා

පෙර අත් බෙවෙත් ගෙනා ආ පින් පල තිබියා යුතු දැ යි සැකයෙක් තැහෙයි ම-සිතට. ලොවා පසිඳු කිවියන් පෙර බෙවෙත් මෙහි ගෙනා ආ කිවි කමේ හැකියාවන් නිසා කිවියෝ වුනු ද? සසරින් මෙහි ගෙනා පින් පල තැනි අයට කම් තැනුමට නොහැක්කේ දැ යි සකසුවෙහි ඔබ විමසමි.

හැටත්හි දයානුද විනුමනිලක. පෙදෙසි රජසු සබා කම්දොරුව.

[උපත් හැකියාව යා වවාගත් හැකියාව යා දෙකෙක් අප කාටත් ඇති වෙනස් වන එහි පමණ යා.

කිවියකු වනු පිණිසා මේ දෙක මැ තිබියා යුතු වෙයි. උපතින් කිවි බව ඇතත් නො වැටුව හොත් පලෙක් නැති.

සරා කුඹුරකට හිමි කම් ඇතත් වෙහෙසි එහි යස් වන නො වපුරා තම ඒ කෙත පුරත් වනු ඇති

මිරා කතර ද උසත් කරනු හැකි තැන ඇත හොත් යාපා පවුනු ගොවියන් ගැනා සිහි කරනු යහපති.

දෙතිවලා අලි තැටුම දුටු ද ඔබ? ඒ එ සතුන් වගා කල හැකියාව ද? තැන, උපත් හැකියාව ද?

අතත් පිරියත් බවැ බැරි වෙයි කිවියකු නුඹු එකකු සෙවුම. ඉන් ඔබ'ප ගෙනා කිවි හැකියා ඇති.

එ හෙයින් තැන යොදා වගා කල හොත් ඒ කම් කිවියකු වීම කාටත් නොබැරි යා යනු යා ම-හැගුම.

-සකසු]

“ ඒ එ ආමිහෙ කාලාම, මා අනුස්සවේත ”
(කාලාමියෙහි කෙපි මෙහි එවු, ඇසු පමණින් නො පිළිගනිවු.)

(-කුඳුගොත් සහිය)

උතුනු පබළු

කාලිංග විජයවර්ධන

කෝපි කෝප්පය

දිනක් හැන්දුවේ තාත්තා මාත් සමග ගියා මම කෙනකු බලන්න. අප යන විට ඔහු ඇදෙක හාත්පි වි උන්නා. බර වැඩක් කොට, හුනක් ම මහත්පි වි සිටිනවා යා සි මා හිතුවා. එහෙත් තාත්තා කලබල වුණු නිසා මා දකගන්නා ඔහු ලෙසින් බව.

තාත්තා ගියා දෙස්තර මහතකු හොයන්න. එ දු හරි පුදුම දවස! එක දෙස්තර මහතකු වත් හමු වුණේ නෑ. මෙහෙම වෙලාවට අපට මතක් වන්නේ ලියෝ මාමා තමයි.

ඕනෑම කරදරයක් ලියෝ මාමාට මතක් කළා ම ඇති. තමා ගේ වැඩ පාචි කාරගෙනා ඔහු ඒ කරදරවලට පිහිට වෙනවා.

ඉතින් අප ගියා රු 11 ට විහර ලියෝ මාමා ගේ ගෙදරට. හෙහි පහක් කීවා දෙර වසා තිබුණා. ජනේලයෙකින් කුඩා එප්පියක් පෙනුණා. අප ගියා දෙරට තවටු කරන්න. ඉදිපියේ බල්ලකු බුරුගෙනා පැත්තා. මා

අහි පහක් පමණ පත්තට විසි වුණා,

ඒ හමට ලියෝ මාමා දෙර ඇරියා. අප ගියා ඇතුළට, කාමරයේ මේකේ උඩ කෝපි හැලුමක් පමණ තිබුණා. කෝප්ප දෙකකුත් තිබුණා.

“අයිකේ! මේ තරම් කොපි මොකට ද?” කියා තාත්තා ඇහුව. “නිදි මරන්න හියෙ-නවා” යා සි ‘කළ ඇට්’ කීවා ලියෝ මමා කලබල වි කීවා ‘ප්‍රශ්න පත්‍ර’ බලන්නට තිබෙනවා කියා. අහෝස්තු මාකේ ‘ප්‍රශ්න පත්‍ර’ බලන්න ජුති මාකේ සිට ම කෝපි බොන්නේ ඇයි ද කියා මට තමී තව ම හේරෙන්නේ නෑ.

‘ලොලිටා ඇට්ත්’ මේ විදියට කෝපි බීවා, ‘ප්‍රශ්න පත්‍ර’ බලන්න. එහෙත් පසු ගිය විබාග දවස්වල ඒ ඇට් නිවාඩු ඇරගෙන ගිටියා. ‘ප්‍රශ්න පත්‍ර’ බලන්න වුණේ නෑහැ.

අපේ තාත්තාත් හරියට කෝපි බොනවා. හැබැයි, ඒ අර විදියට ‘ප්‍රශ්න පත්‍ර’ බලන්න නො වෙයි; බෙහෙතක් හැටියට යි.

II

උකුණා ගේ ආඩම්බරය

උපාලි මොරවක

ලොවේ උකුණු ම සතා මිනිසා ය, කියා මිනිසා ම කියනවා මට ඇයි තියෙනවා. මා ඉන්නේ ඒ උකුණු සතා ගේත් ‘උත්තමංගය’ යා සි කියන හිසේ යි. මගේ උසස් කම ඉන්නේ තේරෙනවා නොවැ?

එ අපේ මහ මුත්තා මේ රටට ගොඩබැ-සීමේ කතාවක් ඉතා රහවත් එකෙකි. ඔහු සිටියේ විජය කුමරා ගේ හිසේ යු. විජය මේ රටට ආයේ අඩක් මුඩු කල හිස ඇති ව ගි. මගේ මුත්තා ඒ හිසේ මුඩු නොකල අහේ සැහවිලා මෙහි අවුත් අපේ පරපුර බෝ කළා. රජ හිස වැලඳු හෙයින් අපේ පරපුර රජ පරපුරක් බව ය කිය යුත්තේ.

සෙසු උකුණන් ගේ ‘පරම්පරාව’ ගැන කම මා යමක් කියන්නට දන්නේ නෑහැ. එහෙත් අපේ පරපුර තම හරි ම උසස්. අපේ මහ මුත්තා මේ රටට ඇවිත් තියෙන්නේ දඹදිවේ සිට යු. දඹදිවින් ආවා තමී ඉහුත් පෙනෙන්නේ අපේ පරපුරේ උසස් බව යි.

දැන් මේ යුගයේ රජවරුකට ය කියා අමුතු සැලැකිල්ලක් නෑ. ඒ කියා මට ලැබෙන්නේත් අපේ අනෙක් සුළු ඇත්තකට ලැබෙන සැලැකිල්ල ම තමා.

මිනිස්සු මහ ගුණමකු ජාතියෙකි. උන් ගේ හිස සරසන අපට කරන තරමක් කරන්නේ හතුරු කම් ම තමා. දැනි පෝරුවක් මවුවේ උලමින් අතේ අපට දෙන දහ මද!

කා ගෙන් බේරුණත් කෘතී උපාසකම්මල ගෙන් තමා අපට ගැලවීමක් නැත්තේ නිය පොත්තට අප ගෙනා "වටස්" ගා බිඳ දමනවා. ඒ වුණට අප්පේ! කවේ තියෙන්නරුණාව!

III

ඔරලෝසුව කතා කරයි

අසෝන ජයසිංහ

වික් වික් වික්! වික් වික් වික්!
ඒක තමා මා ගේ බස.
අපේ කෝතියේ ඇත්තේ,
අතුරු වික සි වික්, වික්, වික්.

වික්, වික්, වික්, ගාමිත් මම
දවස පුරා කතා කරමි.
මගේ කතාවේ තේරුම
දත්තෝ තම ඉතා වික සි.

'දවස ගෙවෙයි. දවස ගෙවෙයි
ලහි-ලහියේ වැඩ කල යුතු'
මේක තමා වික් වික් වික්
යනුයෙන් මා පවසන්නේ.

මගේ කතාවේ තේරුම
දැන ගත්තෝ මා කී ලෙස
කටයුතු කොට දිනෙන් දින ම
දියුණුව වෙත නැග යන්නෝ

මගේ හඬට කත් නැත්තෝ
කලෙහි අගය කො ම දත්තෝ
නිකරුණේ ම කල් කැමෙන්
'කාලකණ්ණි' වි ඉත්තෝ

IV

මට නො පෙනී ඉන්නට හැකි නම් !

හේ. රූපසිංහ

ඵහෙතම මම දනිමි කරන දු! මා කරන්නේ,
නොකරන්නේ සවර සවර වැඩ ද?

මගේ මිතුරෝ රහස් කියති. රහස් ඇසීම කරක වැඩෙක් තමා. එහෙත් මට විරුදු ව ඔවුන් කියන රහස් ඇසීමත් කරක ද? බෝගත් කෙනකු වූ මහ ඔසු පසිතුමාත් ඔරුවක් ඔට භෞති රහස් ඇසුවා වූ. මා රහස් අසන්නේත් අන්න ඒ වාගේ ලොවට වැඩක් කරන අදහසිනුයි,

හොර කම් කිරීමත් කරක වැඩෙකි. එහෙත් වැඩ නොගත්තා මුදල් ඇති මහ පොහොසතුන් ගෙන් එය ගෙනා කන්න බොන්න අදින්න පවා නැති දුකේ වෙසෙන අයට දීම කරක ද? මා අත්ත ඒ වැඩෙත් කරනවා.

හැබැයි මා ඒ වැඩෙ කරන්නේ දුප්පතු කම්මැලියන් නොවන හැටියටයි; පෝසතු දුප්පතුන් නොවන හැටියටයි.

රටට විරුදු ව, දැයට විරුදු ව, බස විරුදු ව රහස් 'කුමන්ත්‍රණය' කරන්නවුන් අතරටත් මම යමි. උන් ගේ රහස් රජයට පොලිසියට-එළි කොට උන් අල්ලා දී මා ගේවාමක් ද කරමි. එ සේ තම එක කල්ලතෝනියකුට වත් පොලිසියෙන් වස වී හැරී ඉන්නට මගෙන් ඉඩ ලැබෙන්නේ නැ. උන් හැම දෙනා ම ඇල්ලීමට ඔන් සපයමි.

දු සතුරන් ගේ සබාවලට ද ගො නොගෙක් විකාර ඇති කරමි. මූලසු පෙරලමි. ඔරලෝසුව ලියා-කියවිලි සුලඟ යවමි. දෙවියන් උදහස් වී ඇතැයි සිත සබාවේ ඇත්තෝ පලා ගෙති. මම සිත ගෙමින් ගෙදර යමි.

V

මා කැමැති පොත

තු. ම. විජේසූරිය

දහස් ගණනක් පොත්
දීනපතා පළ වන මුත්
මේ කියන පොත තරමට
ඒ කිසිවෙක අගය නෑ.

ඒ පළ වන පොතක්
අප ලබන්නේ නුවණ යි.
මේ පොතක් අප ලබන්නේ
නුවණ නොවෑ 'ජීවකය'යි.

අප පොත් කැනී වුණොත්
සල මල දී ලැබිය හැකි.
මෙය කැනී වුණොත් එ ලැබුම
මුදල් දී තම නොහැකි යි.

හොරා මේ රටට එන
කල්ලයෝනින් හට තම
මේ පොත් ලැබුම අපට මෙන්
අපහසු කැනී උ! පුදුම යි.

එ තමුත් උපතින් ම
මේ රට හිමි සිංහල වූ
අපට මේ නැතොත් දිවුරුම
පෙත්තම ලිවියා යුතු වෙයි.

වෙන පොත් පළ කැරුම
කා හට වුව ද හැකි වේ.
මේ පොත අප පළ කළ හොත්
හිරේ යන්නට හැකි වේ.

මේ පුදුම පොතේ තම
මබ නො දැනිතොත් පවසමි.
එහි තම හැල් කුපත
පොත යි. එය රැකගත යුතු

බුදු රුව

දහසක් සුකෙර එක වර හැරමිටක්	කොට
මුළු සක් වල ම ආවිදිත බල ඇතත්	මට
දිග සක් හිමි ගෙ සදහම් කය කෙරෙත්	බට
කෙස'ගක් තරම් ගුණයක් බැහැ	දරන්නට

- මනින්ද හිමි

කිසි මෙන පැරුම් සිව් තැනු පුදුම	රූපය
එක'තිත සහමුලින් තැසු මල'පි	තෘපය
දුරු ලක තිදෙස් දුක් ගත අඳුරු	පෘපය
තර මිත මැහැවි මුළු තුන් ලොව	පදිපය

- සියදස සිවිසේන

විශ්වම විසින් දැමී රනින් නිමා, රත් දියෙන් තෙමා, දිවි දලින් මප ලාගත්, රූ දහස් පරයන, පින් සිපිහු ගේ අත්තමින් නිමි, තෙත් කලු රුවින් හා බමර කිඳුරු කොටුලත් ගේ මත් බිඳි, අටහ සමනා, දූ කැනී, දිරුම් කැනී, වෑදි කැනී, මර කැනී, සෝ කැනී, පිරිදෙව් කැනී, කිසි දුකක් කිසි හිරිහරයක් කිසි කම් කටුල්ලක් කැනී සුන්දරතර අමා මහ තිවත් පැමිණි, ඇසින් කනින් තැහැයෙන් දිවෙත් සිව් ඉරියව්වෙන් සුපිරිසුදු බවට පැමිණි සුඳේ සුදු මගේ බුදු පියාණෙනි!

බොරලැස්හමුවේ (G. H.) පෙරේණ

ලක් ඉතිහසට රුකුල - 5 කමල නිලස

[පොදු සහතික පත් (G. C. E.) කෝදිසියට සැරසෙන්නවුන් සඳහා ය. සමහර විසින් දිනට පල වෙයි.]

එඩ්වඩ් බාන්ස් (1820 පෙබ 1-1822 පෙබ 2)
(1824 ජන 18 - 1832)

කෝල්බර්න් කොමිෂන් සභාව

1 වැවිලි කර්මාන්තය

i 1825 - කෝපි සහ කපු පිට රට යැවීමේ දී අය කැරැණු බද්ද බාන්ස් ඉවත් කෙළේ යි.

ii කෝපි, කපු, උක්, නිල් අවරිය හා අබිත් ඉඩම්වලින් අය කැරැණු ඉඩම් බද්ද දෙළොස් වසකට අත් හිටැවී.

iii සිය කටයුතු අවහිරයක් නැති ව කිරීම සඳහා හෙ තෙම වැවිලි කර්මාන්තයේ යෙදුණු කම් කරුවන් 'රාජකාරිය මෙහෙයෙත්' තිදහස් කෙළේ යි.

iv වරාය දක්වා කෝපි ඇදීමට විශාල වියදමක් වැය වූ නිසා ඇතැම්හු වැවිලි කර්මාන්තය අත් හැර දැමූ හ.

2 මං මාවත්

i 1821 - කුරුතැහල - මහනුවර පාර (හල ගෙදර දුර්ගය හරහා)

ii 1825 - කොළොඹ - මහනුවර පාර සම්පූර්ණ කිරීම (කඩුගත්තාව දුර්ගය හරහා)

iii 1831 - මහනුවර සිට උතුරට විහිදුණු පාර මාතලේ දක්වා දිගු කැරිණි.

iv 1832 - එම පාර දඹුල්ල දක්වා දිගු කැරිණි (ඇත්ගල්ල දුර්ගය හරහා)

[මෙය 1833 වන විට නිරිකුණාමලයේ සීමාව දක්වා දිගු කැරැණේ යි.]

3 පත් කිරීමට හේතු

i අය වැය ලේඛනයේ අවුරුදුපතා හිඟ යෙක් වී. ලන්දේසිහු, වෙළෙඳුම් හැක උතත් වුවාහු, ඉඩම්වලින් වැසියකට ගෙවූ හ, පු සඳහා ලංකාවේ ඇති පලය පමණක් සිදු ඉංගිරිසිහු මුදලින් ම සේවකයකට ගෙවූ හ

ii අය වැය ලේඛනය පියවූවන්ට බිරිතාහාර රජය මේ රටේ සිටි පාලකයකුට උපදෙස දීමෙන් වැඩෙක් තො වී ය.

iii ඉහත සඳහන් කරුණු හේතු කොට ගෙන 1829 දී (W. M. G.) කෝල්බර්න් (පාලන ක්‍රමය සඳහා) එවක ලදී. 1830 අධිකරණය හා නීතිය පිළිබඳ වාර්තා කිරීමට (C. H.) කැමරන් පත් කොටැ එවිණි.

4 පරීක්ෂණ සඳහා පොදු ක්‍රම

i පෙත්සම් පිළිගැනීම

ii ප්‍රශ්න මාරු යැවීම

iii නියෝජිත පිරිස් හා සාකච්ඡා පැවැත්වීම

iv තොයෙක් පෙදෙස්වලා සැරිසැරිම් එහෙත්, එංගලන්තයේ එ කල පැවැති තනුව හා අදහස් කෝල්බර්න් කෙරෙහි බල පෑවේ ය.

කොමිෂන් සභාවේ යෝජනා

යෝජනාව	වැදගත් කම
1 මුළු දිවයිනට එක් පාලන ක්‍රමයක්, පළාත් පසකට බෙදිණි - එකකට මධ්‍ය ස්ථානය බැගින් වී. කොළොඹ, ගාල්ල, නිරිකුණාමලය, යාපනය, මහනුවර.	<p>i වියදම් අඩු කල හැකි බව කෝල්බර්න් කී ය.</p> <p>ii ඊට එක්සත් කිරීම.</p>

සේවකාව

වැදගත් කම

2. ආංචුකාරයා හේ බලතල අඩු විය. අත්තහොමයක ව ක්‍රියා කළ හෙතැනි විය.

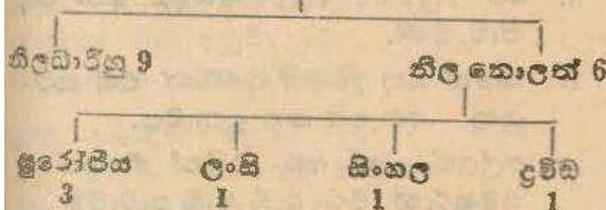
i ආංචුවට විෂය ව කටයුතු කිරීමට හා සාමය කඩ කිරීමට හා දඬුවම් වශයෙන් රටෙන් පිටුවහල් කිරීමේ බලය තැනී කැරිණි.

ii ආංචු කාරයාට විශේෂ බලතල තැනී විය.

iii විධායක හා ව්‍යවස්ථාදායක සහා පිහිටා-වීම. විධායක සහා වේ ආධාර ඇති ව පාලන හා මුදල් කටයුතු කිරීමට ආංචු කාරයාට නියම විය. ඒ තනාමේ අදහස් පිළිබැඳීමේ හෝ නොපිළිබැඳීමේ අයිතිය ඔහුට වී. එහෙත්, නොපිළිබැඳීම අප-කසු ය. යටත් විජිත බාර ලේකම්ට ඒ ඒ ගැන වන කිව යුතු නිසා ය.

iv ආංචු කාරයා පනවන පනත් පරික්ෂා කිරීමේ බලය ව්‍යවස්ථාදායක සහා වට ලැබිණි.

3. ව්‍යවස්ථාදායක සහා ව

විධායක සහා ව
නීලධාරීන් 9 දෙනා හෙන් තේරුණු 6 දෙනෙක්

4. අධිකරණය

මුළු දිවයින පුරා එක ම ක්‍රමයක අධිකරණ භාලා පිහිටවීම.

i ශ්‍රේණිධිකරණය - අපරාධ තඩු පිළිබඳ විනිශ්චය; සිවිල් උසාවිවලින් ගෙනෙන ඇපල් තඩු විසඳීම

ii දික්කිරීන් උසාවි - ප්‍රධාන කෙරවල පිහිටවීමේ, ඒවා පිහිටි පලාතේ සිවිල් තඩු හා සීමා සහිත ප්‍රමාණයක අපරාධ තඩු ඇසීම. දික්කිරීන් තඩු භාරයන් හේ සහාය සඳහා උපදේශකවරු පත් කැරුණේ ය. [සිරිත් විරිත් නොදක් නිසා]

iii ගම් සභාවලා අධිකරණ බලය තැනී කැරිණි.

i ආංචුකාරයා හේ සේවරී බලය තැනී විය

ii ලංකාංචුමේ ක්‍රියා කලාපය නීතියේ බලය යටතට ගෙනෙන ලදී.

i නියෝජිත මණ්ඩලයක් මගින් කැරෙන රජය පාලන ක්‍රමයේ ආරම්භය මෙය විය.

ii ප්‍රජාතන්ත්‍ර ආංචු ක්‍රමයක් වැඩ කරන අයුරු දැනගත්තට ලැබීම හා එහි පල පුරුද්දෙක් හා ඇති විය.

i සිවිල් උසාවි සම්බන්ධ ව ආංචු කාරයාට වූ බලතල අත් හිටවීමේ.

ii කොමතාරිත්වරුන් හේ අදහස පරිදි මුද්‍රාපිතයකට හා සිංහලයකට එක අධිකරණ ක්‍රමයක් ලැබිණි.

යෝජනාව

වැදගත් කම

5 සිවිල් සේවාව

- i ඇතැම් තනතුරු අනුබව කිරීමෙන් තනතුරු අඩු කිරීම
- ii වැටුප් අඩු කරන ලදී.
- iii විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමය අත් හිටැවීමේ.
- iv උසස් තනතුරුවලට සුදුස්සන් එංක-ලන්තයෙන් පත් කිරීමේ බලය රජය තබා - ගනී.
- v කුල හේද හා ලංකික, යුරෝපීය ඉව නොතකා තනතුරු ලැබීමේ අවස්ථාවෙන් ඇති කරන ලදී.
- vi සිවිල් සේවකයන්ට සිය දේපලයම් කර කැරගැනීමට වතු වගාවේ යෙදීමට අවසර ලැබීමේ.

} විශදම අඩු කිරීම සඳහා

6 යෝජනා අවලංගු කිරීම

- i 1870 තෙක් තිත්ද ගම්, දේවාල ගම් හා විහාර ගම් සම්බන්ධ පැරැණි ක්‍රමය පැවැත්වේ. [පසු ව ඒ වෙනුවට මුදලක් ගෙවා නිදහස් වීම]

බමුන් දක් වූ හේතු

- i ආර්ථික හා මානව ධර්ම පිළිබඳ අදහස් අනුව ජවන වෘත්තියට බාධාවෙකි.
- ii තමන් වසන පෙදෙස් අත් හැර යාමට වැසියාට සිදු වීම.
- iii මේ ක්‍රමය කුල හේදය මත රඳා පැවැත්වේ.
- iv තමන් සතු ඉඩමක් වුවොත් එහි කටයුතු අත පසු කළ යුතු විය.
- v අල්ලස් දුන් අත එහිත් නිදහස් වී සම්භරුන් පිට වැඩි වැඩ පැවැරීම

7 වෙළෙඳුම

- i රජය විසින් කැරෙන සෑම වෙළෙඳ ව්‍යාපාරයක් ම නැති කිරීම,
- ii කුරුඳු වගා කිරීම හා කැපීම සම්බන්ධ -යෙන් එක් කුලයෙක මිනිසුන් කෙරෙහි බල කිරීමට විරුද්ධ වීම
- iii කුරුඳු සම්බන්ධ ව පැතැවූ නීති අත් කිරීම
- iv බදු අය කිරීම අත් හිටැවීම - ඉඩම් බද්ද හා දුම්රු පිටරට යවන කලා අය කළ බද්ද අත් හිටැවීමේ
- v කුරුඳු පිට රට යැවීමේ දී ගාස්තු අය කිරීම

වැදගත් කම

- i කුලහේද හා වැඩ වසම් ක්‍රමයේ අවසන
- ii බිරිතාකාරයන් ඇති කිරීමට තැත් කළ වෙළෙඳු යුගය උදා විය.
- iii ගොවි ජන සමාජ තත්වයේ සිට වෙළෙඳු ජන සමාජ තත්වයකට හැරෙන්නට පටන් ගනී.

8 අධ්‍යාපනය

- i පාසල් පාලනය සඳහා පාසල් කොමිෂමක් පත් කිරීම
- ii ඉංග්‍රීසි පාසල් ඇරැඹීම-(මුළු මිනිස් ම වංගේ ඇංග්ලිකානු පාසල් බවට හැරීමේ)

කපු රිසිය

වී. ආ. අ. ගුණවංස

වටුලන් අලුයම,
බිම, කෙලන පුහුලමිනා,
හබ, කපු රිසි. ලං කොට,
කිඳි සුව මගෙන් පැලැවී.

ලොව'දුරු ගිහ අත,
මන'දුරු ද යවනට නිසි
කල් යා හි අරුණලු පා
ඉඟියෙන් පිබිදුණෙමි මම.

මද නල කොළ'තින්
ලඟට කැඳවන තරිදුන්
සිය රැසින් පෙරු-ගත්
කුසර හර ලා ගිය වැනි.

අත් හට සත් කොට,
කොට, හු නඟන ගොවිතත්
මවුත්'මතක පැටියත්
ගමට පණ දෙන වැනි වී,

උදයා නව පණින්
ලොව මා පිබිදෙන අතරේ
ම-සිතා රිසි අනුවා මම
කපු අතුර වෙත දිවීමෙමි.

පුත, හොඳින් එළිය
නො වැටෙන නොයනු කපු'වට
මව හෙ එ වදහුදු පිටි
කන් විසා කපු දෙල නිසා

පේරුදෙණියේ දී යා.

කපු තුරක'සබඩ,
ගැදුණු ගල් බෙතයෙකි. එහි
මත් වැ ගියෙන් ගැරු
බිඟුවෝ ම-මත ඇදුගනු

කපු රිසි මැඩා-ගෙන,
මී රිසි නැහි සිටියෙන්
දිවැ ගෙනා' ගිනි හුලින්
මියට දුම ද පිමබෙමි.

බිඟුනට දෙමනස
සමඟ මට සොමිතස දී
බිඟුත් බැකැරු යාදුමෙහි
එ දුම පටලය වත් වී

මී වද ගැනුමට
පෙවු සඳා අත බෙතයට
නිකුත් වුණු 'සුත්' හතිත්
ගැස්සී අත ද විසි විණි.

සිතා බිය වැහි වී
ගත ද පස්සට පැත්තේ
එ විටා බෙතයෙන්' ශ්‍රියට
ඇදෙන පණිදකු දුටුයෙමි

නා හිස එසාවිණි
පෙණය කුලු වත්, විහිදිණි
කපු දෙල'තුරුදත් විණි
ගෙට දිවැ දෙ පා නැවැතිණි.

(පහිණ හඳුරුවට එවුණෙකි.)

හොඳ මැ කෙටි කතාව

ඔබ විසින් ලියාලෙන හොඳ මැ කෙටි කතාව අප වෙත එවන්න. ඒ ඔබ ගේ මා එකක් විසා යුතු යා. අප විසින් මුල් තැනට කේරෙක අත්දැක එහිගෙහි පල වේ. එයට හිමිකරයක් ද ලැබේ.

ඔබ ගේ පබද පුති මස නො ඉක්මවා අප වෙත එවියා යුතු.

-සකසු

ගල්කිස්සේ, හුළුදගොඩ පාරේ 20/1

සමාජවාදී

නුවන්සිටි ජයකුරු

මහින්ද හිමි ගේ 'සුභු කම'

[ප්‍රේම (G. C. E.) කෝදිසියට සැරසෙන්නවුන් සඳහා ය.]

ඉහළ යුගයේ දිනෙන් දිනා පිරිහීමට මා යමින් සිටි සිංහලයාගේ හැඟීම් පුබුදුවා ඔහු නිදහස කර ගොනු කිරීමට සිය කවිය අවිය කැරගත්තවුන් අතර කැපි පෙනෙන කවියෙකු මහින්ද හිමි. සුභු කම මාගෙන් ලියැවුණු මේ පැදි පෙළෙහි ද පෙනෙන්නේ කවියා ගේ ඒ අරමුණයි.

සතෙකින් සුභු වූ මුළු පැදි පෙළ සිංහල ගැමියා ගේ ඇස් ඇරැවීමට ලියැවුණෙකි. කවියා මෙයින් ගැමියා සතු සුභු කම පෙන්වා දෙයි.

පළමුවෙන් ම කවියා දක්වන්නේ අප, අප ගේ සුභු කම ඉටු කළ යුත්තේ කුමක් නිසා ද කියා ය.

“උපන්නේ මැරෙන්නේ තනියම සි ලොවේ එයින් පිටත්කර වෙන විදියකින් නො වේ”

ඉපැදීම හා මරනය තනි ව ම සිදු වන බව සැදැහීමෙන් කවියා අදහස් කරන්නට ඇත්තේ මිනිසුන්ට ගැනී වීමට කිසිදු හේතුවක් තැනී බව ය. එ නිසා ම බය තැනී ව සුභු කම ඉටු කළ යුතු බව ය.

තමබුව කැමැති අය සිටිත් තම ඔවුන් මුළුවට පත් නො වී ගැමියන් ගේ සමහිය ඇති කොටා ඔවුන් දියුණුව කරා ගෙනා යා යුතු බව කවියා පවසයි. තමබුව යන වදන පිළිබඳ ව වැරැදි හැඟීම් ඇති කොටා-ගෙනා, ගැමියන් එකිනෙකා හා විරුද්ධ කරවමින් ඔවුන් තවත් පහළට හෙළමින් මහවුන් ගේ පුහු තමබුව ලැබූ පිරිසකට අප කවියා විසින් ඉගියක් කැරැණා විය හැකි යි.

උපත් ගමේ බලය, උරුමය රැකගන්නට වුවමනා තම එක් වියා යුත්තේ ගැමියන්ට ය. කුමක් නිසා ද? ඔවුන් තිසේ ගොස් අහුමුලුවල

සැඟවෙන්නට කැමැති තැනි පිරිසක් නිසා ය. ගැමියා එහිතර තැනැත්තකු ලෙස දක්වන මහින්ද හිමි රට මුදා-ගැන්මේ වැපාරයේ කසු බව ගැමියාට ම ලැබිය යුතු බව ඉගියෙන් පවසයි.

ලොකු නිලදරුවකට වැදීමත් තමන් ගේ පමණක්-එ තම තැනැති-උරුමය රැකගන්නා එක් කැටියෙකි. එතෙක් එයට වෙනස් මහක් ගන්නට සිත් ඇති තම තම මිතුරන් හා එක් වියා යුතු ය. එය වඩා හොඳ මහ බව ය කවියා ගේ හැඟීම. සිය තැනැති උරු-මයන් රැකගැන්මට අදිරද වාදීන්ට කන් අදීමත් සිය මිතුරන් පවා බිලි කළ අයට ඉගියෙකි මේ.

තමතට කුමන අතවරයක්, අවාසියක් ඇති වුව ද අයුත්තක් නොකළ යුතු බව කවියා ඊ ලකට පවසයි. මහ නිලදරුවන් සතුටු කොටා ඔවුන් ගේ දිවි රැකගැන්ම කරන පිරිසට ඔවයක් ලෙස මෙය ගත හැකි ය.

අප ගේ ය යන හැඟුම් උදෙසා අපි දිවි පිදියා යුත්තෙමු. අපේ රට, දූය, ගම, අසල් වාසියා යන සියලු ම කොටස් එක් කැර-ගත යුතු ය. මෙහි අපට දක්නට ලැබෙන්නේ මහින්ද හිමි බෙහෙවින් සිය කළ නිදහස පිළිබඳ හැඟීම්, දූ අබිමත වඩන හැඟීම් එළි පිට මා කියා පෑම යි.

අත්තිමට කවියා අනතුරු සැඟවීමක් කරයි. එ තම නිලදරුවකට රැවැටිය යුතු නොවන බව ය. මෙයින් තිසාකයෙන් අදහස් කරන්නට ඇත්තේ ගැමියන් මුළු කරමින් සිටි අදිරද වාදීන් ගේ නිලදරුවන් වියා යුතු. ඔවුන් වැයම් කරනුයේ ගැමියන් ගේ සමහිය තසන විදියේ උතුල් අටවා තමන් තුළා

විස්වස් ඉපාදවීම ය. ඒ විදියේ උපායනට හසු නොවීය. යුතු බව කිවියා පෙන්වා දෙයි.

මේ කවි පෙළේ දිගට ම වාගේ ගාමිකන් ඉතරැ සමඟිය වැඩියා යුතු බවත්, ඔවුන් ගේ මේ අගනා වස්තුව කැසීමට මාග බලන නිල-දරා පිරිසට අනුබල නොදිය යුතු බවත් දක්වේ. කිවියා මුල් මා කවියෙන් නොවහල් බව වියා යුතු බවට පා ඉකිය සෙසු කවිවලින් විදහා දක්වුණු බව පෙනේ.

මහින්ද හිමි සිය පාලාදුම් සඳහා කවර දන් උපයෝගි කැරැගත් සුඟම් බස් වහර මෙහි

දු දක්නට ලැබේ. ඇතැම් තැන්වලා යෙදුණු වදන් පමු වහරට තිසි නොවන බව කිව යුතු ය. 'කෙරුම්', 'ගන්ට', 'යන්ට', 'රි.ගන්ට' ආදිය ඉන් සමහරෙකි. එළි සමය රැකැගැත්ම සඳහා ඇතැම් වදන් සකසන්නට සිදු වූ බව ද පානේ. 'සිපා', 'තැපා' ආදී විසිති ඒ.

කවි පෙළ පොදුවේ ගෙනා සලකා බලන කලා කිවියා ගේ හැඟීම් ඉන් ඉටු වන බව කිව හැකි ය. යොදාගෙනා ඇති ලිහිල් බස් වහර පාසාසුම් සඳහා වේ.

එකියට එකිය

[පහත පළ වනුයේ එකියේ හිතවතකු විසින් එවුණෙකි.]

හිතවත් සම් රත බලනුව මෙන්	උර ගා
අප 'අත්' වුව මනා මා යා නො කියා	මුර ගා
පවසත් 'එකිය' හිතවතුනු'ම ගෙනා	කර ගා
සිටිනොත් තමා පලවත් වනුයේ නෙ	රතා
වතසත් වනු නො දෙමු අපි අප ගේ	දිවිය
වෙත'සත් වලක්' නොබදන තුරා දෙමු	සවිය
වෙනසත් නො කොටා සඳහා එකිය	අලෙවිය
පතසත් එවත් වා, හැම මසෙකා මා	කිවිය

මාතර, රත්තැනොහි,
කොරමුරුවානේ පාසලේ දී යා.

මොහොමඩ් දෙණු දේවිදු

පැදි තරඟය

දිනු පබද පළ වේ. නිලිනපෙක් ද ලැබේ.

- මෑය- රණ බිමේ වැටුණු හෙළ සෙබලෙක් සෙස්සත් දිරි ගන්වයි.
- බිබේ පබද ජුති මස ඇතුළතා එවත්තා.
- විරිස මබ මා තෝරාගන්නා.
- පැදි ගණන තුදසකට නොවැඩි වියා යුතු.

දේ මුළුව

“දේ දහස් පන්සියේ බුදු මතුර නිසා ඇති වූ පුබුදුව බලා අපි එ ද තොමනක් වූමු. එහෙත් ඒ තොමනස පැවැතුණේ කො කෙක් කල් ද? බුදු සසුන තොපවතින ලකුණු දැන් දැන් පෙනෙයි. පැවැත්වීමට තම සසුන් සෝදුවක් ආයෙන් කල යුතු හොඳ මැ අවදිය මේ වෙයි.”

එ ලොව මහ මුළුවක් අමතා මෙ හේ වදලේ කොබෝ ද මෙ ලොවින් එ ලෝ ගිය සිංහල පැවිදි උතුමෙකි. මේ මුළුව මෙලාවුණේ මේ ලොවැ සසුන් සෝදුවක් වතොත් එයට එ ලොවින් දියා හැකි එළිය කවරේ දැ යි විමසනු සදහා යි.

සුසිල් එ ලොවැ මෙ මහ මුළුව මොලවද්දී එහි දුසිල්ලු ද නිකම් සිටියානු තො වෙති; ‘කර ලොවේ සිටිද්දීන් මුළු මොලවා පුරුදු අපිමු’යි පාත්තට මෙන් ඔහු ද ඒ අසලා මැ අතෙක් මුළුවක් මෙලාවුණ. මේ එහි එක් මුළෙකින් කියැවුණු අදහසෙකි.

“බුදු සසුන හරියට පන්දහස් වසක් මැ පවතිනි යි කිවෝ කවුරු ද? එය අපට වුව මනා තම වුව මනා තාක් කල් පැවැත්වියා හැකි. නුවුව මනා තම එ මොහොතේ දී වුව ද නැවැත්වියා හැකි. සසුන පවතිනු හෝ නවතිනු හෝ එ සසුන්හි ඇතුළු වුවන් හේ-සව්වන් හේ - ඉහි අනුවා යා. දියන් කරද්දී මරුයෙහි පු රුවල මුළු ගමන පුරා මැ එ හේ මැ වියා යුතු යා යි කියන්නෝ මෝඛයෝ යි. ගමනෙහි හුලා එත එත හැටියට රුවල හැරවියා යුතු යා. බුදු සසුන් තැවෙහි විතස තමැති රුවල කල අනුවා, තැන අනුවා, රට අනුවා තව එදිනේ ද යෙදෙන දහසක් කරුණු අනුවා වෙනස් කරනවා තම සසුන පන් දහස් වසරක් තො වැ දේ පන්දහස්, තෙ පන්දහස් සිටි පන්දහස් ඇ විසින් රිසි තාක් කල් පවත්වාගත හැකි වෙයි. එ හෙයින් බුදු බණ වුව ද කල් බලා වෙනස් කල යුතු යා, සසුන පවත්වාගත යුතු තම. ‘සසුන් සෝදුවක් ඔහා කරන්නේ මෙන්නමේ දහම් සෝදුවට යි;

අවසන් අහමුද

අවුරුදු දේ දහස් පන්සියෙකින් යල් පිනු දහම් සෝදුවට යි; ඒ විතා සතුන් සෝදුවට තො වේ.”

මෙ හේ සුසිල් මුළුයෙහි අදහස් දුසිල් මුළුයෙහි කො තෙකුත් විවිසෙන්තට වියා ඉන් කිහිපයෙකි මේ:-

සුසිල් මුළුව :- බුදුන් හේ දවියේ මුල් වැදගත් තෙ කරුණ කවරේ ද? ඉපැදීම, බුදු වීම, පිරිනිවීම යන තුන යි. මෙය සිදු වූයේ කෙ බදු තත්හි ද? උපත්තේ ගසක් යටට මහ නුවණ ලැබුයේ ගසක් යටට; පිරිනිවත් පැයේ ගසක් යටට. ඇයි මේ? කිසි මැ සව්වකුට එ කරම් දුහි බවකට යැමට ඉහි තොදෙනු සදහා මැ තො වේ; මහ මාලිගා-වලා නුපත්තත්, මහ සරසව්වලා තො හැදුරු-වත්, මහ ගිලන් කල්හි තො පිවිසියත් බුදුන් පැ මග අනුවා යන්නට ඔහා මැ කෙනකුට ඉබ ඇති බව අහවනු සදහා යා. සැබැවින් මැ එ මහා යන්නවුනට බුදුන් පැයේ මහ උපදෙසෙකි. එහෙත් අද එ මහා ගන්නවුනැයි යෙත සව්වතට දැනුම ලබන්නට සරසව් තැනි වැ මැ බැරියා! මේ පැවිදි වන ද? ගිහියතට ඇරුණු දැනුම ලබන්නට ඇයි මේ පොරය?

දුසිල් මුළුව :- බුදුන් මහ නුවණ ලැබුයේ ගසක් මුලා දී බව සැබැවි. එහෙත් ඒ එ ද යා. මේ ද මහ නුවණ ලබන්නට යා යුත්තේ ගසක් මුලට තො වේ, සරසවියකට මැ යි. අද ගසක් මුලා සාවුරුදු දුකර කිරියෙනුද තොලැබෙන නුවණ සරසවි පොත් ගුලෙකා ස-පැයෙකින් ලද හැකි යා. ඉතින් පහසු මහ නිකියා දී දුකර මහට වැටීම ද මහ නුවණ ලැබීම යා කියන්නේ!

සරසවියෙකින් නුවණ ලබන පැවිද්දට කලා විදු වැනි සරසවි පටෙක් ද ලැබෙයි විසත් ලොවේ පැලැබීමට එයට වඩා වෙන් මහෙක් කොයින් ද? එ පමණෙක් ද? ඔහුට රැකියාවෙන් ද ලැබේ. එයට ගිහියන් ඉහි වැවීම අයුතු යා. රැකියාව ලැබෙන්නේ ගිහි පැවිදි කම අනුවා තො වැ සුදුසු කම අනුවා ගෙයිනි.

ආද ලොවේ වෙනස් වීම අනුව පැවිද්දට ද මුදල් පිරිහැරීම නො කැර මා බැරි දෙයෙකි. මිනුට මිනා පත් පොත්, පිරිකර දා ගැනීම ගිහියාට බරක් නො දී මා කල හැකි වත්-නේත් පැවිද්ද රැකියාවක් කරනවා නම් පමණ යි. එ හෙයින් තමන් ගේ රැකියා හඳුනා පොරොන් එනිසි ගිහියන් පැවිද්දන් හෙළා දැකීම නොකල යුත්තෙකි. රැකියාවක් කරන පැවිද්ද හැම විට මා ගිහියාට බරෙක් නො වේ.”

සු. මු. - ආද හෙළ දිවේ මහ රැකියා ගිහියෙක් පවතී. දස දහස් ගණන් ගිහියෝ රැකියාව නැති කමින් පෙළෙති. ඇතැම් විට ඒ නියා මා ගිහි දිවියට නො බැඳී සිටින්නෝ ද වෙති. කලින් මා බැඳිගත්තෝ නම් අමුදරුවන් දුකෙහි හෙළා තුමු ද මහ දුක් විඳිති. ගිහියන් ගේ රැකියාවන් ජලලාගන්නා පැවිද්ද ඒ අතින් කරන්නේ වරදෙක් නො වේ ද? ගිහියකු විසින් කල හැකි, කල යුතු රැකියාවක් පැහැරගන්නා පැවිද්ද අඩු ගණනේ එක් ගිහියකු තමුදු අමාරුවේ හෙළයි. ඒ පැවිද්ද කරන රැකියාව-ගිහියකු කරනවා නම් ඉන් අඩු මා ගණනේ එක් පවුලක් වත් සුව පත් වෙනවා නො වේ ද?

ඇතැම් විට ගිහියකු කරන රැකියාවක් නොමිලේ කිරීමට ඉදිරි පත් මත වැටුප නො වැ කේවාව මා ගරා කරන පැවිද්දේ ද මේ අතර වෙති. එ ද වරදෙකි. ඒ තැන ගිහියා කුට ලැබුණෝත් එයින් ගිහි පවුලක් සුව කේ ආපෙත හෙයිනි. මේ කේ බලන විට රැකියාව කේවාව යා යි කියන පැවිද්ද ද කරන්නේ ගිහි පවුලක් මහට බැස්වීමෙකි!

පැවිද්ද සැබවින් මා යැපියා යුත්තේ ගිහියන් ගේ සිව් පසයෙකි. එහි තව ද නොදෙක් වෙයි. ගිහියන් ගේ සිව් පසය ලැබීමට නම් පැවිද්ද සිල්වත් විය යුතු වීම යි. සිල්වත් පැවිද්දකට ගිහියන් ගේ සිව් පසය ලැබේ. දුසිලුකට ගිහියෝ නො තකති. එ හෙයින් පැවිද්ද ගිහියන් ගේ සිව් පසයෙන් මා යැපියා යුතු යා යන නියමය පැවිද්දන් සිල්වත් බෙවෙහි රඳවන්නට කරුණු වෙයි.

දු: මු:- ආද ගිහියා ගේ සාදාහැව බෙහෙවින් මා අඩු සැටියෙකි. එ හෙයින් ඔවුන් ගේ සිව්

පසයෙන් යැපෙන පැවිද්ද දෙසා ඔවුන් බලන්නට පුරුදු වී ඉන්නේ තම මෙහෙකරු -වන් දෙස බලන ඇසිනි. වෙහෙසින් මා දෙස් පලවට ගිහ දුන් ගිහියෝ තම-තමන් ගේ රිසි සිදු කැරගැනීමේ අතකොළ හැටියට පැවිද්දන් යොදා - ගනිති. බලවත් වරදෙකි. පැවිද්ද විශා යුත්තේ ගිහියන් ගසන පදයට නටන්නට නො වේ. එහෙත් ආද තතු අනුව මේ නො වැළැක්වියා හැකි කරුණෙකි. වැළැක්වීමට නම් පැවිද්ද ගිහියාට වඩා හැම අතින් මා පොහොසත් වියා යුතු යා; නොවහල් වියා යුතු යා. මෙන්ත මේ සඳහා යා ආද පැවිද්දට ගිහියා ලබන සියලු නුවණත් සැප පහසුත් වියා යුත්තේ. එ කලා ගේ ගිහියා ගේ අතකොළවක් නො වැ ගිහියා තම අතකොළවක් කැරගත හැකි තතු ඇතියෙක් වන්නේ යා. තමා ගිහියා ගේ ලඟට යනු වෙනුවට ගිහියා තමා ගේ ලඟට ගෙත්වන බලවතෙක් වන්නේ යා. එ කේ බලවත් වූ විට පමණෙකි ගිහියා තතු කැරගත හැක්කේ. එ කේ ක්‍රමු විට සසුත ගිහියා ගේ රිසි අනුව පවත්වන්නට පැවිද්දට සිදු වෙයි. බුදු සසුත රකින්නේ පැවිද්ද බව සැබෑ නම් සසුතේ සහපත සඳහා එ රකින පැවිද්ද හැම අතින් මා ගිහියාට වඩා ඉහල වියා යුතු මා යි.

සු. මු. :- ගිහි වත එකෙකි; පැවිදි වත අතෙකෙකි. ගිහියා ලෙවියාවට බර වුවෙකි. පැවිද්ද ලොවතුරුවට බර වුවෙකි. ගිහි වූයේ ගිහි දත සැපැයියා යුතු යා. පැවිදි වූයේ ලොවතුරා දත සැපැයියා යුතු යා. ගිහි මා ලොවතුරා දතත් පැවිදි වැ ගිහි දතත් සප-සන්නේ තමාට අයිති නැති දෙයක් මා කරන හෙයින් නොකට යුත්තක් මා කරන්නේ යා. පැවිද්දට ලොවතුරා දත සැපැයීමට තමා ගේ ගිහි දතයෝ සිව් පසය සලසන ගිහියා මත පිහක් මා කෙරෙයි. එ කේ මා තමා ගේ බැතිමත් උදව් කරුවකට දෙ ලොව වැඩට උවදෙස් දෙන පැවිද්ද ද එ බදු මා පිහක් කැරගනී. පැවිද්ද තමා සිටින්නේ ගිහියාට මවා දීමට පමණෙකැ යි සිතනොත් මුළුවෙකි. පරතට මවා දෙන පැවිද්ද තමා එ කේ මවා දීමට සුදුසු වියා යුතු යි. මේ සුදුසු බව එනුයේ මනු ලොවතුරා දතවතකු විමෙන් මා පමණ යි; ලෙවි දතවතකු විමෙන් නො වේ. ගිහියන් ආද

පැවිද්දන් කෙරෙහි සැදැහැ බුරුල් කැරැගැනීමේ හේතුව මෙය යි. එ හෙයින් සසුනේ පැවැත්මට නම් සියලු පැවිද්දේ ලෙව් දන ලෙව් නුවණ සෙවීම තබා ලොව්තුරු දන ලොව්තුරු නුවණ සෙවීමට පටන් ගත යුතු යැ. එ සේ මැ සසුනේ රකුවත් වූ, පවත්වත්තන් වූ පැවිදි උතුමනට ඒ කාරියට ඉඩ දී තම-තමන් ගේ කාරිය ඉටු කළ යුතු යැ.

ද. මු. :- ගිහියා ලෙව් දනත්, පැවිද්ද ලොව්තුරු දනත් සැපයිය යුතු ලු! සුදුම යි! ගිහියා ලෙව් දන පමණක් මැ සපයන්නෙක් වේ නම් ඔහු පැවිද්ද ආසුරු කරන්නේ කුමට ද? ඔහුට සිව් පසයෙන් පිහිට වන්නේ කුමට ද? පැරැම් බිමෙහි සිටි ඒ කර් කෙළ සුවහස් කර් මුළුල්ලෙහි අප මත බෝසතුන් ලොව්තුරු දන සපයන්නට වූයේ පැවිදි වූ අත් බවිහි පමණක් මැ ද? මේ නියරින් ලොව්තුරු දන පමණක් මැ සපයන පැවිද්ද ගිහියා ලෙව් දනයෙන් දෙක දන් පිලිගන්නේ කෙසේ ද?

පැවිද්දන් ගිහියන් ගේ රැකියාවන් අත් පත් කැරැගැනීමෙන් රැකියා හිඟය නව ද වැඩි වන බවත්, රැකියා නැති කමෙන් ඇතැම් ගිහියන් ගිහි බැම්මට පවා හසු නොවී ඉන්නා බවත් කියැවිණි. මේ සැබෑ නම් ගිහියන් ගේ රැකියා අත් පත් කැරැගැන්නා පැවිද්දන් කරන්නේ මක සේවාවෙනි. ඇයි? ගිහි බැම්මේ වරද, ගිහි දිවියේ කම් කටුලු කො තෙක් කිවිචත් නාහත ගිහියන් ඒ අසුරින් හෝ ගිහි බැම්මෙන් වලක්වා ඔවුන් 'අතහැරින' දිවියට පත් කරවා ඔවුන් ගේ සසර කොට කරවන හෙයිනි.

පැවිද්දන් ගේ නිදහස තමාහි රැවත් දොරවුව විනය කය තමාහි යකඩ වැටිත් අවුරු පැවිද්දන් වැඩ වරද්දගත්තේ මුලා දී මැ යැ; එ ද බුදුන් පිරිනිවන් පැ දවසේ දී මැ යැ. මතු දිනැ සිදු වන මේ මත විනය-විණය දිව ඇසින් මෙන් දුටු කෙනෙහි සුහළු තමාහි මහලු පැවිද්දකෝ. පිරිනිව් බුදුන් ගේ මුහුණ බලා, කුමක් කලෝ ද එ තුමෝ? වලපිත පැවිද්දන් අස්වසමින් මෙ සේ උදන් ඇහූ හ; "සතුටු වියා යුතු කරුණෙහි කුමට දුක් වවු ද? අපට අරෙක එපා, මෙක කරවූ නියමින් නීති පනවන මේ මත පැවිද්ද ගෙන් මිදුණමු; දුන් නිදහස රිසි පරිදි විඳිමු"යි උදන් ඇහූ හ.

ඒ ඇසු සෙසු පැවිද්දේ කුමක් කලෝ ද? පැවිදි මුලේ නිදහස සඳහා සුහළු තෙරුන් පෙරටු කැරැගැන්නේ නැති වැ මහසුප්

තෙරුන් ඉදිරිපත් කැරැගෙන අජාණේ ම රජුන් මුදුනින් ගෙන සසුන් සෝදුවක කැරැගුණා හ. ඒ කළ මෝඩ කමේ විපායා මේ

සු. මු. - ලොවේ කැම සසර දහම ම නිලකුණට රටත් වෙයි. සද කල් පවත්න කිසිවෙක් ලොවේ නො වේ යන දහම ම මුත් ඒ දහම නියාවට යටත් නොවන කිසි වෙක් ලොවේ කැත් මැ යි. එ හෙයින් බු සසුන වුව ද නොතීර යැ. එය වැනැසෙන්න දහමට තතු යැ. බුදුහු ද මේ බව දුට හ. හෙයිනි එන දවසැ කහ නුලෙන් පැවිදි බි හඟවන්නවුන් ඇති වෙහි යි වදලේ. සද බු සසුන පවතිනොත් මතු යළි බුදුවරුන් පහ වන්නට ද ඉඩෙක් නො ලැබේ. ඇයි? එක් බු කෙනකුන් ගේ සසුන නැසී, දහම නැසී ගිය කලා මැ අනෙක් බුදු කෙනකුන් පහල වීමේ කල් උද වන හෙයිනි.

කරුණු මෙ සේ වුව ද පහල වූ බුදු සස්තේ නැස්මට කටයුතු සැලැසීම නො කල යුත්තෙකි. මැරෙන බව දැන දැනත් ජීවත් වීමට මැ කරුණු සලසමු නම් නැති වස් සසුන වුවත් තව රැකා බලාගැනීමට ම කටයුතු කිරීම යි කළ යුත්තේ.

'විනයෝ නාම සාසනස්ස ආයු'යි දෙසු සේ බුදු සස්තේ ආයු නම් විනය මැ වෙයි. එ හෙයින් සහ විනය පිරිහෙන්නට නො දී රැකාගැනීම බුදු සසුනේ රැකාගැනීම වෙයි."

මේ සේ දිගින් දිගට මැ දෙ මුළුයේ කතා බහට එ ලොවැ දින ගණන් මද වන බව පෙනිණි. එ හෙයින් දින සති බවටත් සති මාස බවටත් හැරෙන්නට වියා. කෙලවර දෙ මුළු යේ මැ ඇත්තෝ වෙත වෙත මැ දෙ නිතව්වකට පත් වූ හ.

සුසිල් මුළුයේ ඇත්තෝ 'අපි, අවසන් නිතව්ව සඳහා සක් රජු හමු වීමට යමු'යි කතීනා කළ හ.

දුසිල් මුළුයේ ඇත්තෝ ඒ සඳහා අපි යම් රජු හමු වෙමු යි දෙඩාගත් හ.

හෙළ දිවේ සසුන් සෝදුවක් වනොත් එයට එ ලොවින් දියා කැකි රැකුල පිසල ගැනුමට පරලොවේ මේලාටුණු ඒ දෙ මුළුයේ කටයුතු එ සේ අවසන් කේ නො දැකා මැ අවසන් වී.

දළ සල කුමරු ගෙ සැරය - 2

[පළ කැරීම - උණවටුනේ හේළි පහරාව]

මිල රු. 2.50 සි.

[දැනට සිංහලයෙහි ලැබෙන ආදි මෑ අයුත් කව මේ වෙයි. ලියැවුණේ පළමු වැනි අක්කෝ රජු දවසැ විසූ දෙළොස් මහ කිවියන් අතර වූ දළ සල කුමරුන් විසින් බව කව මෑ පවසයි. සැරයක් (ජයක්) දුත කිරියෙහි යොදා අනුරාපුරයේ සිටි කතරගමා දෙවොලට යැවෙන අයුරින් කැරිණි. අඹා හිර වෙහෙර මහනම් නම් දුසිල් පාවිද්දකු දෙසට ලක් කොටා, තෙර වාද මුද්දනම් රැකැගැනුම අත්තේ අදහස යි.]

කව පාදි 62 කින් යුතුයා. සැකෙව් අරුතත් ඉංගිරිසි පෙරැළියත් සමඟ එහියෙහි දිනව පළ වෙයි මේ කව.]

2. පැසැයුම

- 5. හුදේකලා වෑ වත් මහ වළ
- පහව් කුමර් හෙද් අතිත'ල
- සන්දුහි සන් වෑ යක් ලොමු තුළ
- එ කුමර් විර් මන් බිළි කළ-

අරුත- වළ (වනසට) වත් (වැදුණු) පහව් (පාචායුධ) කුමර්, හෙද් (වහා) අතිත් අළ (යැවු) සන්දුහි (සදා) යක් ලොමු තුළ සන් වෑ (සැහැව්) එ කුමර් (එ කුමරා හේ) විර් මන් (විරා සිත) බිළි (බලවත්) කළ- [සැරය]

පෙරැළිය- The Arrow which left the hand of Prince Pasavi (Panchayudha), as he went into the great forest alone, and which was concealed by the long hair of the yakkha's body; that Arrow, which inspired the brave prince with fresh courage...

- 6. නිමෙස්නි රද'නිති බමබදන්
- පන මිනි හිද් සිමබා බෝසන්
- විලස්නි කොච් එහු මර් පත්
- නිදස්නි මේ ලො අළ විදුරත්-

අරුත- නිමෙස්නි (ඇසිල්ලෙකින්) බෝසන් (බෝසතු හේ) හිද් (හදවත) සිමබා (සිමා) එහු (මහු) මර් පත් (මැරැණු) විලස්නි (විලසින්) කොච් (කොටා) නිදස්නි (නිදස පුරයෙන්)

විදුරත් (සක් දෙව්) මේ ලො (මේ ලොවට) අළ (පැමිණැවු) - [සැරය]

පෙරැළිය - The Arrow which flew from the hand of King Brahmadata in a moment, and which touched the heart of the Bodhisatva, giving him the appearance of one dead, so as to invite the King of Tidasa (Sakra)

- 7. සිදුහන් හව් මගුල් පිණිස
- ඉදු ගමනැ'ර සදහෙ මේ විස
- මණ්ඩල වෑ යා කොච් එ දිගැස
- දෙවනුව තුස් කළ නැ රැස-

අරුත - සදහෙ මේ (සද මෑ) විස (පුරුදු) ඉදු (කෙළින්) ගමන් ඇර (හැර) මණ්ඩල (මණ්ඩලාකාර) වෑ, යා (ගමන්) කොච් (කොටා) එ දිගැස (ඒ කාන්තාමයහෝදරව) දෙවනුව (පාචා දෙනු සදහා) නැ රැස තුස් (සතුටු) කළ - [සැරය]

පෙරැළිය - The Arrow which left its accustomed straight course, and flew in a curve, - to bring to Prince Sidharta victory, and gift of the Princess (Yasodhara)..... thus gladdening the hearts of her relatives.

[ලබන කලබ හා බැඳෙයි.]

1. දළ තෙද්නි වත් හිර-ල-විමන් කුලුණ මෑණෙත'ල-සල හෙ තොද් සල හත්-ලක්හි එක් හෙ සත් ලාභ; කෙළෙහි තිරිත්තු අත්බොයි - ලෙහි ලෙව් ලා ස-වත්නිති-මේ ද දම් රක්ත වත්-දළ සල කුමර් ලාකා [61-62 පාදි]

ලක්දිව 'ගංගා, මහා ගංගා, මහා වාලුකා ගංගා හා කන්දර නදී' කවරේ ද? - 3

සිරිමල් රණවැල්ල

[විදුලකර කරසවියේ වදුරු රණවැල්ල පුරිත් ගේ ලිපි පෙළෙහි කව ද ලිපියෙකි මේ.]

රුහුණේ පාලකයකු වූ කාවන්තිස් රජු දෙමළන් වලකනුව මහා ගංගා නම් ගඟෙහි හැම තොටක් මැ හැම කල්හි මැ ආරක්ෂා කැරැවූ බවත් ගංගා නම් ගඟෙහි කසාතොටත් එසේ මැ ඒ රජු ගේ දෙ වැනි බිසවක ගේ පුත්‍රයකු වූ දිසාභය නම් කුමාරයා ලවා ආරක්ෂා කැරැවූ බවත් මහාවංසයෙන් කෙළි වෙයි.³⁰ ගංගාවෙහි කසාතොට යනුවෙන් මහාවංසය දක්වන්නේ මහා ගංගාවේ මැ කොටසකැ යි ද කෙනකුට තනී කළ හැකි යැ. 'තෙතාරක්ඛං අකාරභි' යන පාඨය විතර කරන වංසන්ථප්පකාසිනිය³¹ 'දිසාභය කුමාරයා ලවා රජු ගංගා නම් ගඟේ කසාතොට ආරක්ෂා කැරැවී' (තෙත දිසාභය කුමාරෙත රුජා ගංගාය කව්ඡකතිකේ ආරක්ඛං අකාරභි) යනුවෙන් එය පැහැදිලි කරයි.

කසාතොට තුබුණේත් මහා ගංගාවේ මැ නම් වංසන්ථප්පකාසිනී කනී ඒ බව මෙහි දී පැහැදිලි කරනු තිසැක යැ. ඔහු 'මහාගංගාය කව්ඡකතිකේ' යනුවෙන් එය විතර තොකෙලේ මහාගංගා හා ගංගා යනුවෙන් හැඳින්වූණේ එක මැ ගඟක් තොවන නිසා බව පැහැදිලි යැ. කසාතොට පිහිටා තුබුණේත් මහාගංගාවේ යැ යන තනීයට පිළිතුර මේ නිසා වංසන්ථප්පකාසිනියෙන් මැ ලැබේ. වංසන්ථප්පකාසිනිය ලියූ කාලයේ දී ද මහාගංගා නමින් හැඳින්වූණේ අඹන් ගඟ බවට ඉඟියෙක් ද මෙයින් ලැබේ. කාවන්තිස් රජු ගේ අඟ නුවර වූ මාගම් පුරය පිහිටා තුබුණේ අඹන් ගඟට දකුණින් එයට ඉතා මැ ආසන්න වැ ආති ආලහාර නම් ස්ථානයේ බව අප වෙත ලිපියෙකින් පෙන්වා දී ඇති.³² ආලහාර සිටා කෙනකුට කෙළින් මැ තැගෙනහිර පැත්තට යා හැකි නම් තැනැපුම් පසලොසක් පමණ හිය විටා ඔහුට මහවැලි ගඟ හමු වෙයි. මහවැලි ගඟට ලඟා වීම සඳහා තැනැපුම් නිස් පහක් මෙණ දුරක් ගෙවියැ

සතු වෙයි. මහවැලි ගඟේ තොටුපලවල් ආරක්ෂා කිරීමෙන් මහවැලි ගඟට උතුරින් එයට තැනැපුම් නිස් පහක් පමණ ආතින් පිහිටා තුබූ බව පෙනෙන මාගම් පුරයට කිසි මැ ආරක්ෂාවක් ලැබිණැ යි සිතීම උඟහට යැ. අනුරාපුරය පිහිටා ඇත්තේ ආලහාර පෙදෙසට වයඹ දිගින් ගෙයින් ඒ පෙදෙසට ආරක්ෂාව ලැබෙන්නේ එයට උතුරින්, වෙතත් වචන-වලින් කියතොත් අනුරාපුර රජයටත් මාගම් - පුරයටත් අතර පිහිටා තුබූ ගංගාවෙකැ හෝ ගංගාවන්හි තොටුපලවල් ආරක්ෂා කරතොත් පමණි. කාවන්තිස් රජු මහාගංගාවේ හැම තොටක් මැ ආරක්ෂා කෙලේ තමා ගේ අඟ නුවරට එල්ල වියැ හැකි දුම්බ ආක්‍රමණයත් වැලැක්වීමට බව පැහැදිලි වන ගෙයින් ඒ රජු ඒ සඳහා ආලහාරට උතුරින් පිහිටා තුබූ අඹන් ගඟේ තොටු සියල්ලක් මැ ආරක්ෂා කෙලේ යැ යි සිතීම සුක්කිපුක්ක යැ.

කාවන්තිස් රජු ආරක්ෂා සංවිධානය ආති කෙලේ මහාගංගාවේ පමණක් කොවන බව ගංගා නම් ගඟේ කොටක් වූ කසාතොටා ද ඔහු එසේ ආරක්ෂා සංවිධාන යොදා තුබූ බව සඳහන් වීමෙන් පැහැදිලි වෙයි. ගංගා නමින් හැඳින්වූණේ කලා ඔය බව යට කියක ලදී. කසාතොට පිහිටා තුබුණේ අනුරාපුරයේ සිට යොදුන් තවයක් ආතින් බවත් එමෙන් මැ එයට නුදුරු වැ ධුමරක්ඛ පථිතය පිහිටා තුබූ බවත් මහාවංසයෙන් කෙළි වෙයි.³³ කසාතොට පිහිටා තුබුණේ උදුම්බරසාල පථිතය අසලා බව වංසන්ථප්පකාසිනියෙහි ද සඳහන් වෙයි³⁴ දුම්මල්කන්දට නුදුරු තැනෙකැ කසාතොට පිහිටා තුබූ බව මේ අනුවා අපට තීරණය කළ හැකි යැ. දුම්මල් කන්ද පිහිටා ඇත්තේ කලා ඔයේ ප්‍රධාන ශාඛාව වූ දඹුලු ඔයේ අතු ගංගා දෙකකට මැදි වූ හරියෙකැ යැ. දඹුලු ඔයේ මේ අතු

දෙකෙන් එකෙකා මැණික්දෙණ නුවරට හුදුරා වෑ කසාතොට පිහිටා තිබෙන්නට ඇතැයි සිතීමට ඉඩ ඇතී.

ලංකාවේ ආර්ය ජනාවාස පිහිටා වූ මුල් කාලයේදී ආර්යයන් පදිංචි වූ ප්‍රදේශවලා පිහිටා තුබූ ගංගා හා ඒවායේ ශාඛාවන් එක මැ තමෙකින් පමණක් හඳුන්වන්නට ඇති නමුත් පසු වෑ ජනගහනය වැඩි වී දළුතින් තව තවත් ගම් නියමිගම් හා නහර ආදිය ඇති වීමෙන් පසු ඒ ඒ ගම් නියමිගම් හා නහර මැදින් ගලා ගිය ඒ ඒ ගංගාවන් ගේ ශාඛාවන් හා උපශාඛාවන් ඒ ඒ ගම්වලා නියමිගම්වලා හා නහරවලා නම්වලින් මැ හඳුන්වන්නට පටන්ගත් බව සිතියා හැකි. දඹුල්ල කරහා හලා ගොස් ගංගා තදියට එක් වූ මිය, දඹුලු මිය යනුවෙන් ද ගොණගම හරහා ගලා ගොස් ගංගා තදියට එක් වූ මිය ගොණ මිය තමින් ද කලාගම හරහා ගලා-ගොස් ගංගා තමි ගහට එක් වූ මිය කලා මිය තමින් ද ආදී වශයෙන් ඒ ඒ ශාඛා හැදින්වීම කිසා මූලා දී ගංගා යන නමින් පමණක් හැදින්වූ ගංගාව පසු කලෙකැ දී නම් කිහිපයෙකින් හැදින්වෙන්නට පටන් ගත් බව සිතියා හැකි බැවින් දැනට දඹුලුමිය තමින් දන්නා මිය ද ආනුරාපුර යුගයේ මුල් කිරියේ දී ගංගා තමින් හැදින්වීමැ යි සිතීමට ඉඩ ඇතී. අඹන්ගහ ගලා යන්නේ දඹුලු මියේ ශාඛා දෙකට සැතැපුම් පහක් ගෝ හයක් පමණ දකුණෙනි. කලා මියේ වෙනත් තොටුපලවලා සලස්වා තුබූ වෙන කිසි මැ ආරක්‍ෂා සංවිධානයක් භාවා මහාචංසයේ සඳහන් වෑ තැනක් එහි පිහිටා තුබූ අනෙක්

ප්‍රධාන තොටුපලවලුන් රජු විසින් ආරක්‍ෂා කරන්නට ඇතැයි සිතියා හැකි බැවින් කාවන්තිස් රජු තමාගේ අභනුවරට උතුරින් පිහිටා තුබූ ප්‍රධාන ගංගා දෙකේ මැ පිහිටා තුබූ වැදගත් තොටු සියල්ලක් මැ ආරක්‍ෂා කරන ලදු යි සිතීමට බාධාවක් නැතී. 'මහාගංගාවේ සියලු තොටුපලවල් හා ගංගා-වේ කසාතොට ආරක්‍ෂා කරන ලදු'යි මහා-චංසය සඳහන් කරන්නේ අඹන්ගහේ සියලු තොටුන් ගංගා තමින් හැදින්වුණු, කලා මියේ තොටකුත් ආරක්‍ෂා කල බව යි. මහාචංසය මේ තැනැ දීත් මහාගංගා යනුවෙන් හඳුන්වා ඇත්තේ අඹන්ගහ බව මේසින් පැහැදිලි වෙයි.

'ගංගා' යන්න සංඥ නාමයක් වශයෙන් මුලින් මැ යොදාගෙනා ඇති බව පෙනෙන්නේ ඉන්දියාවේ එක්තරු ප්‍රධාන ගංගාවක් (ගංගා තදිය) හැදින්වීම සඳහා යි. ගංගා යන්න සංඥ නාමයක් වශයෙන් යොදා 'ගංගා' යන නම්වලින් ලංකාවේ ගංගා දෙකක් මැ හඳුන්-වන්නට ඇත්තේ තැනෙතහිර ඉන්දියාවේ සිටා ලංකාවට පැමිණි ආර්යයන් පිරිසක් විසිනැ යි සිතියා හැකි. තැනෙතහිර ඉන්දි-යාවෙන් පැමිණි ආර්යයන් මූලා දී ජනාවාස මිහිටුවා-ගත් ප්‍රදේශ හා පසු වෑ ඔවුන් ඒ ප්‍රදේශයන්හි සිටා ඊළඟට සංක්‍රමණය වූ ප්‍රදේශයන් ද සොයා බැලීමෙන් ඔවුන් ගංගා හා මහා ගංගා යන නම්වලින් හැදින්වූයේ කවර ගංගා දු යි තොයාගැනීමට වහලක් ලැබියා හැකි බැවින් මිලඟට අප අවධානය යොමු කරන්නේ ඒ සඳහා යි.

(එන කලම හා බැඳෙයි.)

30 මව. XXIII. 16-17
31 Vam. p. 448. 19-21
32 සාරද, p. 137-146
33 මව. X. 52-58, XXIII. 17-26
34 Vam. p. 505. 15-86

වෙසක් අස්නෙකි

සිරිමත් ආතර විජයවර්ධන

[පරලෝ සැපත්, අභ විනිසුරු, ආතර විජයවර්ධන සිරිමත්තුත්, රජ නියදතු (රජ නීතීඥ) වෑ උත් අවදියේ (1947) දී වෙසක් උළෙල පිළිබඳ වෑ ලක් රෙදෙව්වෙන් කැරැණු දෙස්මෙකින් උසුටා-ගැනුණු කොටසෙකි.]

“අප බුදුන් දේශනා කළ ධර්මයේ විශේෂ අංගයක් වූයේ කිසිවකුට තමා ගේ විමුක්තිය අනුත් ගේ උපකාරයෙන් ලබාගත නොහැකි බව පැහැදිලි කොට දැක්වීම ය. අසරණ දෙව්වරුකට තැගි බෝග දීමෙන් හෝ, ඔවුන් ඉදිරියේ ආඥා කිරීමෙන් හෝ අල්ලසට ලේ දීමෙන් හෝ, පලතුරු කැවිලි පෙවිලි ආදිය පුජා කිරීමෙන් හෝ ඔවුන් ගෙන් පිහිට බලාපොරොත්තු වන්නවුන් ගේ ඒ මෝඩ ක්‍රියාවලින් ලැබිය හැකි ප්‍රයෝජනයක් තැනි සැටි උන් වහන්සේ විස්තර කොට දුන් සේක.

මේ උත්සවය කෙළී - සෙල්ලම්වලට හෝ උසුළු - විසුළුවලට හෝ යෙදිය යුත්තෙන් නොවේ. අපේ ඇතැම් බෞද්ධ තරුණයන් එක් විහාරස්ථානයෙකින් තව විහාරස්ථානයකට

යෙමින්, වෙසක් සැරැසිලි බලමින්, වෙස් මුහුණු ලාගෙන විහිළු තහළු කරමින් සැරි සරන සැටි දැකීම ඉතා කතහොටු දයක ය.

වෙසක් පොහෝ දවස ඉතා උතුම් අංගමික දිනයක් හෙයින් එහි උදරනයට ගැලැපෙන සේ නොයෙක් සැරැසිලි පහත් දැල්වීම් ආදිය කිරීම සුදුසු බව තිසාක ය. එ බඳු දේ වුවත් පමණ ඉක්මවා නොකොට, උත්සවයට සරිලන පරිද්දෙන් ම කළ යුතු බව මගේ කල්පනාව යි. එ සේ ම ඉතා අලංකාර ලෙස සැරැසු තොරණවලට අංගමික සමීති සමාගම් මගින් තැගි දීමේ ක්‍රමයෙන් තරගයට යොමු වූ අසාමන් දියුණු කැරවීම වැරදි බවත් මේ පුජා දිනයේ පවිත්‍රතාවට තරම් නොවන බවත් මගේ හැඟීම යි.”

අපට ලැබුණු පත්පොත

පේරාදෙණියේ ගුරු විදුහලේ අවුරුදු සඟරාව

ත්‍රීවිසුම් පතා අපට ලැබුණු පත්පොත් රැසෙකි. එ කෑම එකක් එකක් පාසා විවිධත්වට එහියේ ස-හිමි ඉඩ, ඉඩ නො දෙයි. නොවිමු. එහෙත් පේරාදෙණියේ ගුරු විදුහලේ අවුරුදු සඟරාව ගැනා බසක් නො කියා මෑ බැටි සේ යා.

“දැන මෑ දත්වමු” යන මුව වදනට ගැලැපෙන සේ සඟරාව සැකසුණු බව එහි බස් විහරත් කරුණුත් පවසයි.

ඇ. ද. එන්ද්‍රසේකරයන් ගේ ‘දෙ බස් ගටක’ (R. A.) ගුණසේනසන් ගේ ‘අපේ දුබල කම් පිටු දැකිය හැක්කේ කෙසේ ද?’ යන

පැබැදුම්, රැසට මෑ ක්‍රවණ දෙන ගණයේ වැටෙන බව කියා යුතු. තව විවිසු, විසවු, පැදි ඇ පබඳ රැසෙකි. සිංල්ලෙහි බෙහෙවින් මෑ කෑපි පෙතෙක ගුණය නම් විසරණ හුරු බව යි.

ණකලල හුවුම් මතා යා. විසරණ හුවුම් මතා යා යි තමන් නොදත් කම් විසත් කම් ලෙසින් පාත්තට සැරැසෙන බොළඳ ඇබැසි විදුහල් ඇදුරන්, සරසවි ඇදුරන් ඇති මේ කලා පේරාදෙණි ඇබැසි විදුහලත් එහි ගුරු සිසු දෙ පිරිසත් මේ දල්වන හෙළිය රටට මෑ හෙළියෙක් වේ වා යි පතමු.

බුදුන්ගේ ඉගැන්වීමක් / ක. ජ. ලොකමා
 48 වන වගුවක්
 ක. 7

දැනුම

දැනුම! දැනුම! දැනුම!
 මෙ සඟර දෙසි ඔබට
 මෙ බව තව මැ නැති ද
 දන් වත් ලබා-ගන්නා

දැනුම!
 දැනුම!
 දැනුම?
 'දැනුම'

දැනුම ලබා-දෙන
 'දැනුම' යා; ඉන් කොටසු
 දැනුමට පත් ගණ
 'දැනුමට' හිට දී

දෙවියෝ
 විශෝ,
 දෙවියෝ
 සිටියෝ.

ලෝ මහ පොත් ගුලේ
 සුපතල සඟරින් ලිපි
 නිවැරදි සිය බසින් මැ
 'දැනුම' දැනුම වවයි

තිබෙන
 ගෙන
 දෙන
 මෙ දින

ලොවැ පල මහ
 සරසවි වරමින්
 'දැනුමෙහි' වෙති;
 වෙති ඒ අයුරු මැ

විදු-දරුවෝ
 සරුවෝ
 එ අයුරුවෝ
 සුරුවෝ

දැනුම ලබනු වට
 ඇවිදු මුදල් තහනු
 'දැනුම' මැ එහි ඔබේ
 දිනැ යුතු රූපියලෙකි

වට පිට
 කුමට?
 ලකට
 එයට.

පහතා පෙනෙන ලිපි
 රූපියල් දෙලකක් එවූ
 අවුරුද්දෙකැ දැනුම
 ලැබියා හැකි යැ ගෙදර මැ

යොමුවට
 හිට
 ඔබට
 සිට

කොළඹ - 1, ගසුරේ මන්දිරයේ - 29 1/9,

දැනුම ප්‍රකාශකයෝ

වෙසක්

පැතුම

ලිය

තෙ මහලෙන්

පින් බර වූ මේ

වෙසක් දිනා අපි

බඩ හැම හැ එක් වූ

සියලු සත්ත්වයෝ

සුවසන් වූ

සිත් ඇත්තෝ

වෙන් වෑ !

සි

පාර්ථනා කරමු.

මී මැ ධුම

මෝටර් රථ උපකරණ

වෙ ලෙ ක් දේ

කොලොම්,

මිහඹුව,

කම්පහ.